Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

ΤΟΜΟΣ ΙΣΤ'

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ

THE ORTHODOX OBSERVER

15 ΙΟΥΝΙΟΥ 1950

ΑΡΙΘΜ. 362

ΠΡΟΝΟΙΑ-ΤΗΣ-ΕΛΛΗΝ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ-ΑΜΕΡΙΚΗΣ

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΜΕΡΙΚΗΣ Β. καὶ Ν.
ΑΝΩΤΑΤΟΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Πρὸς τὰ ἐντιμότατα Διοικητικὰ Συμβούλια
τῶν Ὀρθοδόξων Κοινοτήτων Β. καὶ Ν. Ἀμερικῆς.

Ἀξιότιμε κύριε πρόεδρε,

Ἂν ὑπῆρξέ ποτε ἀνάγκη στενῆς συνεργασίας μετὰ τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς, ἡ ἀνάγκη αὐτὴ παρουσιάζεται σήμερον περισσότερον ἐπιτακτικὴ παρὰ ἄλλοτε.

Ἡ πεῖρα τοῦ παρελθόντος καὶ τὰ προβλήματα τοῦ παρόντος μᾶς ἔχουν πείσει ὅτι διὰ νὰ δυνηθῇ ἡ κοινότης σας, ὅπως καὶ αἱ ἄλλαι κοινότητές μας, νὰ συγκρατήσουν τὰ παιδιά μας εἰς τὰς θρησκευτικὰς καὶ ἑλληνικὰς ἐν γένει παραδόσεις, εἶναι ἀνάγκη νὰ δοθῇ ἐξαιρετικὴ προσοχὴ εἰς τὴν ἐκπαίδευσίν των.

Ἡ διάπλασις τῆς νεολαίας ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν κατάλληλον ἐκπαίδευσίν της. Δὲν δυνάμεθα νὰ εἴμεθα βέβαιοι περὶ καλῶν ἀποτελεσμάτων ἂν ὁ διδάσκαλος (ἢ ἡ διδασκάλισσα) δὲν ἔχῃ συναίσθησιν τῆς ἀξίας τοῦ ἐπαγγέλματός του ἢ ἂν δὲν ἔχῃ τὸ συναίσθημα τῆς ἀσφαλείας εἰς τὴν θέσιν του. Σᾶς παρακαλοῦμεν θερμῶς νὰ λάβητε τοῦτο ὑπὸ σοβαρὰν ἔποψιν.

Τὸ Ἀνώτατον Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον προέβη εἰς τὸν διορισμὸν διευθυντοῦ τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Γραφείου πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ἐκπαιδευτικῶν ἀναγκῶν σας. Ἀποτείνεσθε πρὸς τὸν διευθυντὴν τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Γραφείου κ. Ν. Βαβούδην, διὰ κάθε πρόβλημά σας καὶ ἐστὲ βέβαιοι ὅτι οὗτος θὰ σᾶς ἐξυπηρετήσῃ ὡς καλὸς συνεργάτης καὶ σύμβουλός σας. Τὸ Ἀνώτατον Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον καταβάλλει γενναίας προσπαθείας διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς ἐκπαιδεύσεως.

Εἰς τὸ δύσκολον αὐτὸ ἔργον ἐπικαλούμεθα τὴν συνεργασίαν σας. Εἰς τὸ ἐκπαιδευτικὸν τοῦτο ἔργον βάσις τῆς ἐπιτυχίας εἶναι ὁ διδάσκαλος. Διὰ τοῦτο σᾶς παρακαλοῦμεν, ἀρχίσατε τὴν βελτίωσιν τῆς ἐκπαιδεύσεως διὰ τῆς βελτιώσεως τῆς θέσεως τοῦ διδασκάλου. Καθιερώσατε καὶ σεῖς, ἂν δὲν τὴν καθιερώσατε ἀκόμη, τὴν δωδεκάμηνον μισθοδοσίαν. Κρατεῖτε τοὺς διδασκάλους (ἢ διδασκαλίσσας) εἰς τὰς θέσεις των καὶ μὴ τοὺς ἀλλάζετε ἄνευ ἀποχρῶντος λόγου. Προσλαμβάνετε διδασκάλους ἀφοῦ συμβουλευθῆτε τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Γραφεῖον, τὸ ὁποῖον κρατεῖ καταλόγους προσοντούχων διδασκάλων. Φροντίζετε νὰ ἀπασχολῆτε τὸν διδάσκαλον καὶ μὲ ἄλλην ἐργασίαν—ψάλτου, γραμματέως, κατηχητοῦ, διευθυντοῦ χορωδίας—διὰ νὰ ἀμείβεται περισσότερον καὶ νὰ δύναται νὰ ζήσῃ καλῶς.

Ἀρχίσατε τὰς ἐγγραφὰς τῶν παιδιῶν προτοῦ λήξῃ τὸ σχολικὸν ἔτος. Ἂν ἐπικρατήσῃ τὸ σύστημα αὐτὸ τῶν ἐγγραφῶν θὰ διατηρῆται ζωηρὸν τὸ ἐνδιαφέρον τῶν γονέων, θὰ στέλλουν τὰ παιδιά των ἐγκαίρως εἰς τὸ σχολεῖον καὶ θὰ ἔχετε καὶ σεῖς μίαν εἰκόνα τῆς καταστάσεως, ὥστε νὰ δύνασθε νὰ καταρτίζετε ἀνωτέρας τάξεις ἢ τουλάχιστον νὰ ἀρχίζετε τὰ τακτικὰ μαθήματα ἀμέσως τὸν Σεπτέμβριον μὲ περισσότερα παιδιά, ἀντὶ νὰ περιμένετε νὰ μάθετε τὸν Ὀκτώβριον πότε καὶ πόσα παιδιὰ θὰ φοιτήσουν. Ἂν εἶναι ἐγγεγραμμένα καὶ ἔχουν πληρώσει, θὰ προσέλθουν εἰς τὸ σχολεῖον ἐνωρίτερον τὸν Σεπτέμβριον.

Ἱδρύσατε συλλόγους γονέων, χωρὶς οἰκονομικὰς ἐπιβαρύνσεις, διὰ νὰ διατηρῆται ζωηρὸν τὸ ἐνδιαφέρον των καὶ νὰ ἐργάζωνται διὰ τὴν τακτικὴν φοίτησιν τῶν παιδιῶν.

Σᾶς θεωροῦμεν πολύτιμον συνεργάτην εἰς τὸ ἔργον μας. Ἔχομεν πρόβλημα ἐπιβιώσεως.

Παρακαλοῦμεν παροτρύνατε τοὺς διδασκάλους σας ὅπως ἐπικοινωνήσουν μὲ τὸ Ἀνώτατον Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον δηλοῦντες τὴν νέαν των διεύθυνσιν προκειμένου νὰ ρυθμισθῇ τὸ ζήτημα τῆς συντάξεώς των.

Μετ' εὐχαριστιῶν καὶ θερμοτέρων εὐχῶν,

ΑΝΩΤΑΤΟΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

† Ὁ Ἀμερικῆς Μιχαήλ, Πρόεδρος

ΤΟ ΚΑΛΛΙΤΕΡΟΝ ΔΩΡΟΝ

15

ΚΑΛΟΔΕΜΕΝΟΙ ΤΟΜΟΙ

ΤΟΥ

ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΟΥ

Ὁλόκληρος Βιβλιοθήκη

Ἀποτελοῦν μίαν πλήρη ἐγκυκλοπαίδειαν ἡ ὁποία δίδει εἰς τὸν κάτοχόν της ποικίλας γνώσεις· εἰσάγει αὐτὸν εἰς τὴν ἐν Ἀμερικῇ ζωὴν τῆς Ὁμογενείας μας καὶ στολίζει κάθε σπίτι.

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΤΟΜΟΥ $4.00

Γράψατε:

ORTHODOX OBSERVER
10 East 79th Street, New York, 21, N. Y.

NEW YORK CHURCH SUPPLY inc.

ΣΑΣ ΠΡΟΣΦΕΡΕΙ:

Μὲ πολλὴν τέχνην ραμμένα καὶ καλῶς ἐφαρμόζοντα Βυζαντινὰ Ἄμφια. Ἔχομεν ἐπίσης ὑφάσματα μὲ τὸν πῆχυν, παντὸς εἴδους γαρνιτοῦρες, καὶ διατηροῦμεν δωρεὰν ὑπηρεσίαν κοπτικῆς, δίδοντες εἰς ὑμᾶς εὐχαρίστως ὑποδείξεις πρὸς κατασκευὴν τῶν Ἀμφίων σας.

Γράψατε διὰ δείγματα καὶ τιμάς.

N. Y. CHURCH SUPPLY inc.
KATHERINE IVANYI, Proprietor
198 BROADWAY NEW YORK, N. Y.
BARCLAY 7-5964

Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΠΡΟΝΟΙΑ ΤΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ. 10 East 79th Street. New York 21. N. Y.

ΕΤΟΣ ΙΣΤ'. Ἀριθ. 362 Διευθυντής: Ἀρχιμ. ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ Θ. ΚΟΚΚΙΝΑΚΗΣ 15 ΙΟΥΝΙΟΥ 1950

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ ΠΡΟΣΤΑΤΗΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΜΑΣ

Ὁ ἑορτασμὸς τῆς ἑβδομάδος τοῦ Ἀποστόλου Παύλου καθ' ἅπασαν τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀμερικῆς ἐπιδιώκει ἐκτὸς τῶν ἄλλων καὶ τὴν ζωογόνησιν τῆς ἱεραποστολικῆς κινήσεως τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ ἔκφρασις τιμῆς καὶ εὐγνωμοσύνης καὶ θαυμασμοῦ πρὸς τὸν Ἀπόστολον τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν Ἐθνῶν, οἱ ὕμνοι καὶ τὰ ἐγκώμια, αἱ ἀναγνώσεις τῶν ἐπιστολῶν Του, καὶ ἡ κατὰ τὸ δυνατὸν ἑρμηνεία τοῦ βαθυστοχάστου περιεχομένου αὐτῶν, ἡ περιγραφὴ τῶν περιοδειῶν καὶ τῶν πόνων τοῦ Ἀποστόλου, θὰ φέρουν ἐνώπιον τῶν Χριστιανῶν, Κληρικῶν καὶ Λαϊκῶν, τὸ νόημα τῶν ἐπιτυχιῶν τοῦ Ἀποστόλου καὶ τὴν ἀναγνώρισιν τῆς ἀνάγκης τῆς συνεχίσεως τοῦ ἱεραποστολικοῦ ἔργου τῆς Ἐκκλησίας. Ποῖον ἄλλως τε σκοπὸν εἶχε ἡ Ἐκκλησία καθιερώνουσα τὰς μνήμας τῶν Ἁγίων καὶ τῶν Ἀποστόλων; Οὐδένα ἄλλον εἰ μὴ τὴν κατὰ τὸ δυνατὸν συνέχειαν τοῦ ἔργου των καὶ τὴν μίμησιν τῆς ζωῆς των.

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι τὸ ἐνδιαφέρον τῆς Ἐκκλησίας στρέφεται εἰς πολλὰς διευθύνσεις. Προκαλοῦν τὴν ἐκδήλωσίν του πολυειδεῖς ἀνάγκαι. Ἀλλ' ἡ πρώτη μέσα εἰς τὰς πρώτας, ἡ ἐπιτακτικωτέρα, εἶναι ἡ κατεύθυνσις πρὸς ἱεραποστολικὴν δρᾶσιν τόσον ἐσωτερικῶς ὅσον καὶ ἐξωτερικῶς.

Καὶ ὡς πρὸς τὴν ἐσωτερικὴν ἱεραποστολικὴν δρᾶσιν ἡ Ἐκκλησία παρ' ὅλας τὰς ἀντιξοότητας δύναται νὰ παρουσιάσῃ σημαντικὴν πρόοδον, ἡ ὁποία ὅμως διὰ νὰ ἰσχυροποιηθῇ, διὰ νὰ ἀποδώσῃ καρπούς, διὰ νὰ ἐπεκταθῇ, ἔχει ἀνάγκην τὸ ἀνύστακτον ἐνδιαφέρον τόσον τῶν ποιμαινόντων ὅσον καὶ τῶν ποιμαινομένων.

Ἐκτὸς τῶν ἄλλων, δείγματα ἀνεγνωρισμένης ὠφελιμότητος τῆς ἱεραποστολικῆς δράσεως τῆς Ἐκκλησίας ἀναμφιβόλως εἶναι καὶ τὰ Ἐκπαιδευτικὰ ἱδρύματα τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ καὶ ἡ Ἀκαδημία τοῦ Ἁγίου Βασιλείου. Τὰ πνευματικὰ ταῦτα κέντρα ἤρχισαν νὰ ἀποδίδουν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν στελέχη χρησιμοποιούμενα πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς ἱεραποστολικῆς δράσεως τῆς Ἐκκλησίας. Οἱ ἀπόφοιτοι τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς πρέπει νὰ ὁμολογηθῇ ἔγιναν ἀφορμὴ νὰ εὕρουν τὸν δρόμον πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν πολλαὶ χιλιάδες Νέων οἱ ὁποῖοι διὰ διαφόρους λόγους, γνωστοὺς καὶ ἀγνώστους, εὕρισκον τὸν ἑαυτόν των διηνεκῶς ἀπομακρυνόμενον ἀπὸ τὰς πύλας τῶν Ἐκκλησιῶν μας. Τὰ στελέχη τὰ ὁποῖα καταρτίζει καὶ ἤρχισεν ἤδη νὰ ἀποδίδῃ εἰς τὴν Ὁμογένειαν ἡ Ἀκαδημία ἀναγνωρίζονται ὡς τὰ μόνα δυνάμενα νὰ βοηθήσουν τὰς Κοινοτικάς μας ὀργανώσεις εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ των προγράμματος ὅσον καὶ εἰς τὴν ἐν γένει προσέλκυσιν τοῦ ἐνδιαφέροντος τῆς νεολαίας εἰς τὸ ἔργον τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Κοινότητος.

Δὲν χωρεῖ ἀμφιβολία ὅτι τὰ δύο ταῦτα κέντρα τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ἤρχισαν νὰ συμβάλλουν μεγάλως εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῶν ἐπιδιώξεων τῆς Ἐκκλησίας, ἐκτιμώμενα ὑπὸ τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ὁμογενείας καὶ βοηθούμενα ὑπ' αὐτῆς διαφοροτρόπως. Διὰ νὰ συμπληρωθῇ ὅμως τὸ ἔργον τῆς Ἐκκλησίας ἐσωτερικῶς καὶ διὰ νὰ ἐπεκταθῇ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἡ πνευματικὴ αὐτῆς ἐπίδρασις εἶναι ἀνάγκη νὰ κατανοηθῇ ὁ σκοπὸς τῆς ἱδρυθείσης ἐν Καλιφορνίᾳ Πατριαρχικῆς Ἱεραποστολῆς, τῆς τεθείσης ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου.

Ὁ σκοπὸς τῆς Ἱεραποστολῆς ταύτης δὲν εἶναι ἄγνωστος. Ἐπιδιώκει νὰ συγκεντρώσῃ ἐθελοντάς, πιστοὺς χριστιανούς, διὰ νὰ πυκνώσῃ τὰ στελέχη της, διὰ νὰ ἐργασθοῦν ἀναλόγως τῆς ἐπιδόσεώς των ὑπὲρ αὐτῆς, εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἀποκτήσῃ οἰκονομικὴν ἀνεξαρτησίαν ἡ ὁποία θὰ ἀνοίξῃ τὸν δρόμον δραστηριότητος πρὸς πνευματικὴν καρποφορίαν. Ὑπάρχουν πολλοὶ εἰς διάφορα μέρη τῆς Ἀμερικῆς οἱ ὁποῖοι διψοῦν τὴν πνευματικὴν ζωήν, οἱ ὁποῖοι νοσταλγοῦν τὴν ζωὴν τῆς ἡσυχίας καὶ τῆς προσευχῆς. Τοὺς προσκαλεῖ ἡ Ἱεραποστολὴ εἰς τὴν Καλιφόρνιαν διὰ νὰ τοὺς προσφέρῃ στέγην καὶ τροφὴν καὶ ἀδελφικὴν ἀγάπην, ζητοῦσα ὡς προσφορὰν τὴν ἐξάσκησιν τῆς ἐπιδόσεώς των. Αὐτοὺς μαζὶ μὲ τοὺς κληρικούς, νέους ἢ καὶ γέροντας, ἔχει ἀνάγκην ἡ Ἱεραποστολὴ διὰ νὰ θέσῃ εἰς ἐφαρμογὴν τὸ πρόγραμμά της χειραγωγουμένη ὑπὸ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, τοῦ ὁποίου τὴν ζωὴν καὶ τὴν σκέψιν θὰ προθέσουν οἱ Ἱερεῖς μας πρὸ τοῦ εὐσεβοῦς μας Λαοῦ κατὰ τὴν ἑβδομάδα τοῦ πρὸς τιμὴν αὐτοῦ Ἑορτασμοῦ, ἂς γίνῃ παράδειγμα καὶ ἔμπνευσις πρὸς δρᾶσιν καὶ χειραγωγίαν ὅλων ἐκείνων ποὺ δύνανται νὰ προσφέρουν ὑπηρεσίαν εἰς τὴν Ἱεραποστολήν. Ὅσοι θέλουν δύνανται νὰ ζητήσουν πληροφορίας περὶ αὐτῆς ἀπὸ τὰ Γραφεῖα τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ἢ ἀπὸ τὸν Ἡγούμενον αὐτῆς Ἀρχιμανδρίτην Βενέδικτον γράφοντες εἰς τὸ BYRON SPRINGS τῆς Καλιφορνίας.

Αὐτὸ εἶναι τὸ θέμα τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς ἑβδομά-

Ὁ Παῦλος εἰς τὴν Ἑλλάδα

Ἀρχιμ. ΑΘΗΝΑΓΟΡΑ ΚΟΚΚΙΝΑΚΗ

Ἡ Ἱστορία τῆς Ἑλλάδος ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ πολλοὺς μεγάλους ἄνδρας, οἱ ὁποῖοι ἐτίμησαν ὄχι μόνον τὴν χώραν τῆς γεννήσεώς των ἀλλὰ καὶ τὴν ἀνθρωπότητα. Ἡ σοφία των καὶ ἡ ἀρετή των, ἡ φιλοπατρία καὶ ἡ προσήλωσίς των πρὸς τὰ ἀνώτερα ἰδεώδη, ἡ συμβολή των εἰς τὰ γράμματα, ἡ καλλιτεχνική των παραγωγὴ ἦσαν τὰ προσόντα μὲ τὰ ὁποῖα ὁ Θεὸς ἐστόλισε τὴν ψυχήν των. Ὅλοι αὐτοὶ ἦσαν ζωντανὰ μαρτύρια τῆς Προνοίας τῆς Θεοῦ διὰ τὴν ἀνάδειξιν τῆς ἀνθρωπότητος. Ὅλοι των ἦσαν ἀπεσταλμένοι ἐκ τῶν Ἄνω διὰ νὰ ἐξυπηρετήσουν τὸ σχέδιον τοῦ Θεοῦ. Ἔφεραν εἰς τὴν ἀνθρωπίνην ἀντίληψιν ἰδέας καὶ ἀντιλήψεις αἱ ὁποῖαι διηύρυναν τὰ ὅρια τῆς σκέψεώς της καὶ ἐκαλλιέργησαν τὴν καρδίαν της κατὰ τοιοῦτον τρόπον ὥστε νὰ προετοιμασθῇ διὰ τὴν πρόσληψιν ἀνωτέρων καὶ πνευματικωτέρων ἰδεῶν.

Ἐκεῖνος ποὺ ἀνέδειξε εἰς τὴν Ἑλλάδα ὅλους αὐτοὺς τοὺς διακεκριμένους ἐκπροσώπους τῆς ἀνθρωπίνης γνώσεως προσεκάλεσε εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸν Παῦλον. Οὐδέποτε ἡ Ἑλλὰς ἐδέχθη μεγαλύτερον ξένον. Ἡ φωνὴ τοῦ Θεοῦ τὸν ὡδήγησε εἰς τὴν ἑλληνικὴν γῆν. Ἡ Θεία πανσοφία ποὺ προητοίμασε τὴν ἑλληνικὴν σκέψιν μὲ ἰδέας ποὺ ἔφεραν τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς ἀνωτέρας πνοῆς χειραγωγεῖ τὸν Ἀπόστολον τῶν Ἐθνῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ νὰ πληρώσῃ τὰ θεωρητικά της ἐλλείμματα, διὰ νὰ ἀποκαλύψῃ τὴν ἀλήθειαν, διὰ νὰ ἀπαντήσῃ εἰς τὰ ἀνώτερα ἐρωτήματα ποὺ διετύπωσαν οἱ σοφοί, διὰ νὰ ὁμιλήσῃ περὶ τοῦ γνωστοῦ Θεοῦ πρὸς ἐκείνους ποὺ τὸν ἐλάτρευον ὡς ἄγνωστον, διὰ νὰ κάμῃ γνωστὰ εἰς ὅλους τὰ κεκρυμμένα καὶ τὰ ἄγνωστα «ἀπὸ τῶν αἰώνων καὶ ἀπὸ τῶν γενεῶν».

Τὸ πρόγραμμα τῆς δευτέρας περιοδείας τοῦ Παύλου μετεβλήθη. Καὶ ἡ μεταβολὴ ἦτο ἀποτέλεσμα ἐπεμβάσεως ὑπερκοσμίου χειρός. Αἱ Πράξεις ἀναφέρουν ὅτι ὁ Παῦλος μετὰ τοῦ Σίλα εἶχε σκοπὸν μετὰ τὴν ἐπίσκεψιν τῶν Ἐκκλησιῶν τῶν Λύστρων, τοῦ Ἰκονίου, τῆς Φρυγίας καὶ τῆς Γαλατίας νὰ μεταβῇ εἰς τὴν Ἀσίαν. Ἀλλ' ἠμποδίσθη ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ὅταν ἔφθασε εἰς τὴν Μυσίαν ὁ Παῦλος καὶ πάλιν προσπαθεῖ νὰ κατευθυνθῇ εἰς τὴν Βιθυνίαν, ἀλλὰ καὶ πάλιν τὸ ἴδιον ἐμπόδιον τὸν ἐσταμάτησε. Διὰ τοῦτο καὶ λαμβάνει τὴν ἄγουσαν εἰς τὴν Τροίαν. Ἐκεῖ ἔλαβε τὴν ἑρμηνείαν τοῦ ἐμποδισμοῦ. Ἡ φωνὴ τοῦ Θεοῦ ἐν ὁράματι τοῦ εἶπε διά τινος Μακεδόνος: «Διαβὰς τὴν Μακεδονίαν βοήθησον ἡμῖν» (Πράξ. 16, 9). Ὁ Ἀπόστολος ἀντελήφθη τί ἐζήτει ὁ Θεός. Τὴν ἑπομένην διὰ τῆς Σαμοθράκης μετὰ τοῦ Σίλα καὶ τοῦ Τιμοθέου διεκπεραιοῦται εἰς τὴν Νεάπολιν καὶ «ἐκεῖθεν εἰς Φιλίππους ἥτις ἐστὶ πρώτη τῆς Μακεδονίας πόλις».

Καὶ ἰδοὺ ὁ Παῦλος εἰς τὴν Ἑλλάδα. Τοῦ ὑπεδείχθη ἡ ἐπίσκεψίς της Ἄνωθεν. Ἡ Θεία Πρόνοια ἐγνώριζε τί ἠδύνατο νὰ συμβῇ μὲ τὸν Παῦλον εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἐκεῖ ἱδρύεται ἡ πρώτη Ἐκκλησία ἐπὶ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἠπείρου. Ἡ πόλις τῶν Φιλίππων εἶχε τὴν ὑψίστην ταύτην τιμὴν τὸ 52 μ. Χ. νὰ στεγάσῃ τὴν πρώτην ἐν Εὐρώπῃ Ἐκκλησίαν. Ἐκεῖ ἠκούσθη διὰ πρώτην φορὰν ἐν Εὐρώπῃ τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀπ' ἐκεῖ ἔγινε ἀκουστὸν εἰς ὁλόκληρον τὴν Εὐρώπην, ἡ ὁποία ὀλίγον κατ' ὀλίγον, μετὰ παρέλευσιν αἰώνων, ἐγνώρισε τὸν Χριστόν.

Ἡ πόλις Φίλιπποι ἐκτίσθη ὑπὸ τοῦ Φιλίππου τοῦ Μακεδόνος τοῦ πατρὸς τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου. Ἦτο κέντρον ἐμπορικῶν συναλλαγῶν διότι ἐγειτόνευε πρὸς τὰ χρυσωρυχεῖα. Πλησίον αὐτῆς τῆς πόλεως τὸ 42 π. Χ., ὁ Ὀκτάβιος ἐνίκησε τοὺς στρατοὺς τοῦ Βρούτου καὶ τοῦ Κασσίου καὶ δι' αὐτὸ τὴν ἀνεκήρυξε Ἀποικίαν Ρωμαϊκὴν καὶ ἔδωκε εἰς τοὺς κατοίκους της τὸ προνόμιον νὰ χρησιμοποιοῦν ὡς Ρωμαῖοι πολῖται τὸ Ρωμαϊκὸν Δίκαιον. Διὰ τοῦτο καὶ αἱ Πράξεις ὀνομάζουν τὴν πόλιν αὐτὴν Κολωνίαν πόλιν.

Εἰς τὴν πόλιν αὐτὴν ἐγνώρισε τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν ἡ πρώτη Εὐρωπαία γυνή, ἡ Λυδία ἡ πορφυροπῶλις ἡ ὁποία ἐβαπτίσθη ὑπὸ τοῦ Παύλου καὶ εἰς τὸ σπίτι τῆς ὁποίας ἐγνώρισεν ὁ Ἀπόστολος μετὰ τῶν συνοδῶν του τὴν Ἑλληνικὴν φιλοξενίαν.

Ἡ περιπέτεια τοῦ Ἀποστόλου εἰς τοὺς Φιλίππους εἶναι δραματική. Ἡ θεραπεία μιᾶς Πυθίας γίνεται ἀφορμὴ νὰ φυλακισθῇ ὁ Ἀπόστολος καὶ οἱ συνοδοί του. Ὁ ἀρχαῖος κόσμος εἶχε ἀναγάγει εἰς περιωπὴν τοὺς μάντεις καὶ τοὺς μάγους καὶ τοὺς οἰωνοσκόπους καὶ ἄλλους ἀσχολουμένους μὲ τὴν πρόγνωσιν τοῦ μέλλοντος καὶ τὴν ἑρμηνείαν τῶν χρησμῶν ποὺ ἐξεστόμιζον οἱ μανιώδεις ἀκόλουθοι τῶν ψευδῶν θεῶν. Φαίνεται ὅτι ὁ Ἀπόλλων εἶχε πολλοὺς τοιούτους μανιώδεις θιασώτας καὶ ἰδίως γυναῖκας, αἱ ὁποῖαι ἐκάθηντο εἰς διάφορα Μαντεῖα καὶ προέλεγον τὰ μέλλοντα μὲ ἀκατανοήτους καὶ διφορουμένους χρησμούς. Αἱ γυναῖκες αἱ ὁποῖαι ἦσαν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτὴν τοῦ Ἀπόλλωνος ἐλέγοντο Πυθίαι, ὄνομα τὸ ὁποῖον ἐπῆραν ἐκ τοῦ θεοῦ των ὁ ὁποῖος ἐφόνευσε τὸν μυθολογικὸν ὄφιν Πύθωνα καὶ ἐπῆρε τὴν ὀνομασίαν Πύθιος Ἀπόλλων. Μία τοιαύτη Πυθία ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τῶν δαι-

(Συνέχεια εἰς τὴν 10ην σελ.)

δος τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, πρὸς δρᾶσιν. Ἂς δεχθῶμεν τὴν πρόσκλησιν διὰ νὰ οἰκοδομήσωμεν «ἐπὶ τὸν θεμέλιον», τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, ἐπὶ τοῦ Ὁποίου ἔκτισεν ὁ Παῦλος, προσφέροντες ὅ,τι δυνάμεθα, «χρυσόν, ἄργυρον, λίθους τιμίους, ξύλα, χόρτον, καλάμην», ὅ,τι δυνάμεθα. Ἂς γίνωμεν οἰκοδόμοι τῆς Ἱεραποστολῆς χειραγωγούμενοι ὑπὸ τοῦ προστάτου αὐτῆς, τοῦ Ἀποστόλου Παύλου.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΕΥΘΥΜΙΟΥ, Πρωτοπρεσβυτέρου
Ἱερ. Προϊσταμένου τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ Ν. Ὑόρκης

Προσωπικότης τοῦ Ἀποστόλου Παύλου

Ἐλέχθη, καὶ πολὺ σωστά, ὅτι ἂν δὲν ὑπῆρχεν ὁ Παῦλος, θὰ ἔπρεπε καὶ κάλιν νὰ κατέλθῃ εἰς τὸν κόσμον ὁ Σωτὴρ Χριστός. Πράγματι ὁ μελετῶν τὴν ἱστορίαν τοῦ Χριστιανισμοῦ κατὰ τὴν πρώτην αὐτοῦ ἐμφάνισιν, ἀποκαλύπτεται πρὸ τῆς μεγάλης αὐτῆς προσωπικότητος. Καὶ γεννᾶται ἡ ἀπορία. Πῶς κατηρτίσθη; Ποῖαι προϋποθέσεις προηγήθησαν διὰ νὰ σχηματισθῇ ὁ ἀπαράμιλλος αὐτὸς στῦλος τῆς Ἐκκλησίας; Αὐτὸ θὰ ἐξετάσω δι' ὀλίγων.

Βέβαια, πρωτίστως εἶναι ἀνάγκη νὰ παραδεχθῶμεν τὸ θεῖον στοιχεῖον. Ἡ Θ. Πρόνοια τὸν κατέστησε «σκεῦος ἐκλογῆς». Τὸ ὅραμα τῆς Δαμασκοῦ ἔδωκε ἀποφασιστικὴν λύσιν διὰ τὸν μεγάλον προορισμὸν τοῦ Ἀποστόλου τῶν Ἐθνῶν. Ἡ λάμψις ἡ θεϊκὴ καθώρισε τὰς μελλοντικὰς κατευθύνσεις τοῦ ὑπερόχου ὁραματιστοῦ. Ἀλλὰ κοντὰ εἰς τὴν θείαν χάριν «τὴν τὰ ἐλλείποντα ἀναπληροῦσαν» συνετέλεσαν εἰς τὴν τελεσφόρον Ἀποστολικήν του δρᾶσιν καὶ τὰ ἑξῆς:

Πρῶτον ὁ τόπος τῆς καταγωγῆς του. Ἦτο ἡ Ταρσὸς τῆς Κιλικίας. Αὐτὴ διεξεδίκει τὰ πρωτεῖα ἀπὸ τὰς Ἀθήνας καὶ τὴν Ἀλεξάνδρειαν ὡς πρὸς τὴν πνευματικὴν ἄνθησιν. Εὑρίσκετο εἰς τὸ μεταίχμιον Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως. Τὴν ἔτρεφεν ἀπὸ τὸ ἓν μέρος ὁ Ἑλληνορωμαϊκὸς πολιτισμὸς καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο ὁ Σημιτικοβαβυλωνιακός. Ἀνῆκε εἰς τὰς Ἰουδαϊκὰς Κοινότητας τῆς διασπορᾶς. Διὰ τοὺς Ἰουδαίους αὐτοὺς ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα ἤσκει μεγάλην ἐπιρροήν. Μεταξὺ αὐτῶν ἦτο καὶ ὁ Σαῦλος ὁ Ταρσεύς. Διὰ τοῦτο δὲ μετὰ τὴν ἐπιστροφήν του εἰς Χριστόν, ἐχειρίζετο τὴν Ἑλληνικὴν τόσον καλὰ ὅσον καὶ τὴν μητρική του. Κατὰ τὴν ἐποχὴν αὐτὴν ἤκμαζεν εἰς τὴν Ταρσὸν ὁ Ἑλληνικὸς πολιτισμὸς καὶ ἡ νεοπλατωνικὴ φιλοσοφία. Ἀπὸ ἐκεῖ ἐξήρχοντο λαμπροὶ διδάσκαλοι καὶ παιδαγωγοί. Αὐτοὶ ἐδίδασκον καὶ τοὺς πρίγκηπας τῆς Ρώμης. Γέννημα καὶ θρέμμα ἑνὸς προαστείου τῆς Ταρσοῦ ἦτο καὶ ὁ περίφημος Ἑλληνιστὴς Ἀθηνόδωρος, διδάσκαλος τοῦ νεαροῦ Αὐγούστου. Περὶ τοῦ παιδαγωγοῦ αὐτοῦ ἐξεφράζετο ἐνθουσιωδῶς καὶ ὁ Ρωμαῖος συγγραφεὺς Σενέκας. Ἐν γένει ἡ Ταρσὸς ἀπὸ τὴν ἐποχὴν Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου, ἦτο προετοιμασία τοῦ νοῦ διὰ τὴν Χριστιανικὴν κατανόησιν. Ὁ λόγος εἶναι ὁ ἑξῆς: Ἐκεῖ ὁ μέγας δορυκτήτωρ καὶ ἐκπολιτιστὴς ἐλούσθη ἱδρωμένος, ὡς ἀναφέρει ἡ ἱστορία, εἰς τὰ νερὰ τοῦ Κύδνου ποταμοῦ καὶ ἠσθένησεν. Τὸν ἐθεράπευσεν ὁ Ἕλλην ἰατρὸς Φίλιππος, μαθητὴς τοῦ Ἱπποκράτους. Καὶ ἔτσι ἐσώθη ἡ μεγάλη αὐτὴ διάνοια ἀλλὰ καὶ ὁ πολιτισμός. Ἦτο δάκτυλος τῆς Θ. Προνοίας διὰ νὰ σωθῇ. Ἐὰν συνέβαινε τὸ ἀντίθετον τότε θὰ ἀνεκόπτετο ἡ πρόοδος τῆς ἀνθρωπότητος. Κατ' ἀνάγκην δὲ τὰ πνεύματα δὲν θὰ ἦσαν καλλιεργημένα διὰ νὰ ἀποδεχθοῦν τὴν νέαν θρησκείαν καὶ ἴσως ἡ ἱστορία θὰ ἐλάμβανε νέας κατευθύνσεις. Μέσα λοιπὸν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν αὐτὸ περιβάλλον τῆς Ταρσοῦ ἔλαβεν ὁ Παῦλος τὴν πρώτην του μόρφωσιν οὕτως ὥστε νὰ εἶναι εἰς θέσιν ἀργότερον νὰ διατυπώνῃ μὲ ἀριστοτεχνικὴν ἱκανότητα τὰ ὑψηλὰ νοήματα τοῦ Χριστιανισμοῦ. Ἐκεῖ εἶχεν ἀνατραφῇ μὲ εὐρύτητα σκέψεως καὶ διὰ τοῦτο ἔλεγεν ἀργότερα «τοῖς πᾶσι γέγονα τὰ πάντα» (α΄ Κορ. 9, 20), διὰ νὰ κερδίσῃ καὶ Ἰουδαίους καὶ ἐθνικούς.

Δεύτερον ἡ νεαρὰ ψυχὴ τοῦ Παύλου ἐκαλλιεργεῖτο μὲ τὴν θείαν πνοὴν τοῦ Νόμου. Ἔστω καὶ μὲ φανατισμόν. Ὁ πατέρας του ἦτο Φαρισαῖος. Αὐστηρῶν θρησκευτικῶν ἀρχῶν. Αὐτὸς εἶχε θέσει εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ υἱοῦ του τὴν σφραγῖδα τῆς θρησκευτικότητος. Καὶ ἐὰν οἱ συνηλικιῶταί του Ἕλληνες ὑπερηφανεύοντο διὰ τὸν πολιτισμόν των, ἀλλὰ καὶ ὁ Παῦλος ἐπίστευεν ὅτι ἀνῆκεν εἰς λαὸν ποὺ ἔχει ἱστορίαν ἔνδοξον πολὺ πρὶν ἢ αἱ Ἀθῆναι καὶ ἡ Ρώμη πολιτισθοῦν.

Καὶ ἀφοῦ ἡδραιώθη εἰς τὴν πίστιν τῶν πατέρων του, ἀπεφασίσθη ἀπὸ τὸν πατέρα του ὅπως συνεχίσῃ τὰς μελέτας του εἰς ἀνωτέραν Σχολήν. Πρὸς τὸς σκοπὸν αὐτὸν

THE ORTHODOX OBSERVER
VOL. XVI. No. 362. — JUNE 15, 1950
Established 1934
A semimonthly record of the work, the thought and the news of the Greek Orthodox Church in the U.S.A.
Published by
The Greek Archdiocese Publications Association
Rev. Athenagoras T. Kokkinakis, Editor
Editorial Offices:
10 East 79th St., New York 21, N. Y.
Publication Office:
293 Seventh Avenue, New York 1, N. Y.
Entered as second-class matter Nov. 21, 1934, at the Post Office at New York, N.Y. under the Act of March 3,1879.
SUBSCRIPTIONS
United States
For One year $3.00. — For two years $5.00.
Other countries $3.50 per year.
Fifteen Cents A Copy

SUBSCRIPTION BLANK

The Orthodox Observer
10 East 79th Street
New York 21, N. Y.

Enclosed please find $3.00 and send *The Orthodox Observer* to:

Name .....

Address .....

.....

.....

ἦλθεν εἰς Ἱεροσόλυμα, ὅπου ὑπῆρχε τὸ περίφημον Πανεπιστήμιον τοῦ Ναοῦ. Ἐκεῖ πρύτανις ἦτο ὁ σεβαστὸς Ραββὶ Γαμαλιὴλ «νομοδιδάσκαλος τίμιος παντὶ τῷ λαῷ». Εἰς αὐτὴν τὴν μερίδα προσεκολλήθη ὁ Σαῦλος ποὺ ἔδιδεν εἰς τὸν νόμον ἑρμηνείαν κατὰ γράμμα.. Εἰς τὸ περιβάλλον αὐτὸ συνεπλήρωσε τὰς θρησκευτικάς του γνώσεις. Κατεῖχε δὲ τὴν Βίβλον καὶ εἰς τὰς δύο γλώσσας, ὅσον οὐδεὶς ἄλλος. Εἰς τὴν Σχολὴν αὐτὴν προκάτοχος τοῦ Γαμαλιὴλ ἦτο ὁ ἱδρυτής της ποὺ ἦτο ἐλαστικὸς καὶ συγκαταβατικὸς ὡς πρὸς τὴν ἑρμηνείαν τῆς Γραφῆς. Ἡ ἀντίθετος Σχολὴ ἦτο τοῦ Σαμαΐ, ποὺ ἠκολούθει τὴν κατὰ γράμμα ἑρμηνείαν. Μολονότι δὲ ὁ Σαῦλος ἔπρεπε νὰ ἐμπνέεται ἀπὸ τὸ φιλελεύθερον πνεῦμα τῆς Σχολῆς αὐτῆς, ἐν τούτοις ὁ Φαρισαϊκός του φανατισμὸς δὲν ἐξέλιπεν. Τοὐναντίον ἀπῆλθε μὲ περισσότερα πνευματικὰ ἐφόδια, ἀλλὰ καὶ μὲ σωβινιστικοὺς σκοποὺς κατὰ τῶν Χριστιανῶν.

Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι εἰς τὸ ὑποσυνειδητόν του θὰ ἔμειναν ὑπολείμματα φωτεινὰ ἀπὸ τὴν διδασκαλίαν τοῦ Γαμαλιήλ. Καὶ πρὸ πάντων ἐκεῖνο ποὺ ἀναφέρουν αἱ Πράξεις (6, 7) θὰ τῷ ἔκαμον μεγίστην ἐντύπωσιν. Ἰδοὺ τί εἶπεν ὁ σεμνὸς διδάσκαλός του εἰς τὸ Μέγα Συνέδριον. Ὅταν οἱ ἀνώτεροι αὐτοὶ κριταὶ τοῦ Νόμου ἤθελον νὰ καταδικάσουν τοὺς Ἀποστόλους διότι διεκήρυττον τὸ «πειθαρχεῖν Θεῷ μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις», διεμαρτυρήθη ὁ Γαμαλιὴλ καὶ εἶπεν «ἀφήσατε τοὺς ἀνθρώπους αὐτούς, διότι ἂν μὲν τὸ ἔργον των προέρχεται ἐκ τῶν ἀνθρώπων θὰ καταστραφῇ. Ἂν ὅμως προέρχεται ἐκ τοῦ Θεοῦ δὲν θὰ δυνηθῆτε νὰ τὸ καταλύσητε. Προσέξατε δὲ νὰ μὴ φανῆτε Θεομάχοι». Ἔπειτα μερικὰ ἄλλα γεγονότα θὰ ἐξήγειρον κάπως τὴν συνείδησίν του. Πρῶτον πληθώρα ἀνθρώπων ποὺ διψοῦσαν τὴν ἀλήθειαν προσήρχοντο εἰς τὸν Χριστόν. Ἔπειτα οἱ συγγενεῖς του Ἀνδρόνικος, Ἰουνίας καὶ Ἡρωδίων ἐπίστευσαν εἰς τὴν Χριστιανικὴν παράταξιν (Ρωμ. 16, 7). Τὸ κυριώτερον δὲ ὅτι ὁ συμμαθητής του καὶ φίλος, Ἰωσῆς ὁ Κύπριος, ὁ μετονομασθεὶς Βαρνάβας, τόσον ἐδελεάσθη ἀπὸ τὴν ἠθικὴν διδασκαλίαν τοῦ Ναζωραίου, ὥστε ἐπώλησε καὶ ἓν κτῆμα ποὺ εἶχε, χάριν τῶν πτωχῶν. Αὐτὸ τὸν ἐθορύβησε πολὺ καὶ διὰ τοῦτο μετέβη εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα διὰ νὰ παρακολουθήσῃ τὴν ἐξέλιξιν τῶν γεγονότων. Ἐκεῖ εἶδε τὴν Ἁγίαν Πόλιν πολὺ διαφορετικήν. Τὸ τραγικὸν δρᾶμα τοῦ Γολγοθᾶ ἐζωογόνησε τὴν πίστιν του πρὸς τὸν Χριστόν. Οἱ ὀπαδοί του ἵδρυσαν τὴν νεοσύστατον Ἐκκλησίαν. Ἡ ψυχὴ τῆς κινήσεως ἦτο ὁ Στέφανος. Αὐτὸς ὀπαδὸς τοῦ Γαμαλιὴλ εὗρεν ἀντίπαλον τὸν Σαῦλον ὡς πρὸς τὴν ἑρμηνείαν τοῦ Νόμου. Ἤρχισε μεταξύ των μία πνευματικὴ μονομαχία. Ὁ Στέφανος ἀπεστρέφετο τὰς σχολαστικὰς λεπτολογίας καὶ διισχυρίζετο ὅτι ὁ Σταυρωθεὶς καὶ ταφεὶς Χριστὸς ἦτο ὁ ἀναμενόμενος Μεσσίας ὁ ὁποῖος ἔπρεπε νὰ πάθῃ σύμφωνα μὲ τὸν Ἡσαΐαν καὶ τοὺς ἄλλους προφήτας. Ὁ Σαῦλος, φανατικὸς ἀκόμη Φαρισαῖος, ἐστηρίζετο εἰς τὸ Γραφικὸν χωρίον «ἐπικατάρατος πᾶς ὁ κρεμάμενος ἐπὶ ξύλου» (Δευτερ. 21, 23). Ἐπειδὴ δὲ ἔβλεπεν ὁ Στέφανος ὅτι τίποτε δὲν γίνεται τὸ πρακτικὸν μὲ τὰς συζητήσεις αὐτάς, ἀπεφάσισε νὰ δώσῃ τὴν τελευταίαν ἀποφασιστικὴν μάχην. Ἐβροντοφώνησεν ὅτι ὁ Νόμος τῆς Π. Διαθήκης εἶχε προσωρινὸν χαρακτῆρα. Ἦτο τὸ προαύλιον διὰ νὰ εἰσέλθῃ κανεὶς εἰς τὸ βασίλειον τῆς ἀγάπης. Ἦτο ἡ πρώτη βαθμὶς διὰ νὰ σωθῇ ὁ ἄνθρωπος. Αὐτὴ ἡ δήλωσις ἤρκει διὰ νὰ φέρῃ ἀναστάτωσιν. Μικροὶ καὶ μεγάλοι ἐξεμάνησαν. Ἐγένετο καταγγελία εἰς τὸ Μέγα Συνέδριον καὶ τὸν ἄκαμπτον Ἀρχιερέα Καϊάφαν. Ὁ Στέφανος κατεδικάσθη εἰς τὸν διὰ λιθοβολισμοῦ θάνατον. Ὑπῆρξε τὸ πρῶτον θῦμα διὰ μίαν καλλιτέραν αὔριον. Προσηυχήθη διὰ τοὺς δημίους του. Μεταξὺ αὐτῶν ἦτο καὶ ὁ Σαῦλος ποὺ ἐκρατοῦσε τὰ φορέματα τῶν λιθοβολητῶν διὰ νὰ κάμῃ εὐκολώτερον τὸ ἔργον των. Φαίνεται ὅτι ἡ προσευχή του εἰσηκούσθη. Μετὰ ἓν ἔτος τὴν θέσιν του ὡς κήρυκος τοῦ Εὐαγγελίου ἔλαβεν ὁ Σαῦλος. Τί ὡραῖα τὸ λέγει ὁ Ἰ. Αὐγουστῖνος «ἂν δὲν ἐγίνετο ἡ προσευχὴ τοῦ Μάρτυρος Στεφάνου, ἡ Ἐκκλησία δὲν θὰ εἶχε τὸν Παῦλον».

Τὸ δίχως ἄλλο τὰς τραγικὰς αὐτὰς στιγμὰς θὰ τὰς ἐνεθυμεῖτο ὁ Σαῦλος καθ' ὅλην του τὴν ζωήν. Δὲν εἶμαι ἱκανὸς Ἀπόστολος, λέγει κάπου (Α΄ Κορ. 15, 9) διότι ἐδίωξα τὴν Ἐκκλησίαν. Εἰς τὴν ἀπολογίαν του δὲ πρὸ τοῦ Ἀγρίππα (Πράξ. 26, 10) μεταξὺ ἄλλων ἐτόνισε «πολλοὺς τῶν Ἁγίων ἐν φυλακαῖς ἐνέκλεισα». «Ἀναιρουμένων δὲ αὐτῶν κατήνεγκα ψῆφον», δηλ. ὡς Ρωμαῖος πολίτης ἔδωκε καὶ τὴν ψῆφον του διὰ νὰ θανατωθοῦν.

Αὐτὰ ὅλα προελείανον εἰς τὴν ψυχήν του τὸ ἔδαφος. Ὁ Παῦλος ἠσθάνθη τὴν νοσταλγίαν τῆς ἀληθείας τοῦ Χριστοῦ. Ἐγένετο δὲ ὁλοκλήρωσις τοῦ αἰσθήματός του μὲ τὸ ὅραμα τῆς Δαμασκοῦ· ἔκτοτε μέχρι τοῦ θανάτου του ἐφήρμοσε τὸ «ἐν ἐμοὶ τὸ ζῆν Χριστὸς καὶ τὸ ἀποθανεῖν κέρδος».

Εἶναι καθῆκον ὅλων τῶν Ἱερέων τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς νὰ ἐγγραφοῦν εἰς τὸ Περιοδικὸν αὐτῆς «ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ» καὶ νὰ ἐγγράφουν εἰς αὐτὸ συνδρομητὰς ἐκ τοῦ Ποιμνίου των.

Οἱ ἀλλάξαντες διεύθυνσιν Ἱερεῖς καὶ λοιποὶ συνδρομηταὶ τοῦ Περιοδικοῦ παρακαλοῦνται νὰ τὴν ἀνακοινώνουν εἰς τὸ Τμῆμα Διεκπεραιώσεως διὰ νὰ τὸ λαμβάνουν τακτικῶς.

Ὁ Παῦλος καὶ ἡ Νεότης

Ὁ Ἀπ. Παῦλος δὲν ἦτο μία ἀπὸ τὰς συνήθεις φυσιογνωμίας. Δὲν ἦτο ἀκόμη ἕνας ἀπὸ τοὺς γνωρίμους μας μεγάλους ἄνδρας, ποὺ ἐμεγαλούργησαν εἰς τὸν κόσμον καὶ ἐθάμβωσαν τοὺς συγχρόνους των μὲ τὰ κατορθώματά τους. Ὁ Παῦλος εἶναι κάτι περισσότερον· κάτι ὑψηλότερον· κάτι πολυτιμότερον διὰ τὸν κόσμον ὅλον καὶ τῆς ἀνθρωπότητος τὴν ἱστορίαν. Διὰ τοὺς μεγάλους ἄνδρας λέγομεν ὅτι ἦσαν, ὅτι ὑπῆρξαν· διὰ τὸν Παῦλον λέγομεν ὅτι εἶναι, ὅτι ὑπάρχει. Διότι τοῦ Παύλου ἡ θεία διδασκαλία καὶ σήμερον ρυθμίζει καὶ κανονίζει τὴν ζωὴν ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων, ἀκριβῶς ὅπως καὶ ἡ διδασκαλία τοῦ Σωτῆρος, ποὺ τὸν ἔκαμε «σκεῦος τῆς ἐκλογῆς του». Πόσον πτωχὴ τῷ ὄντι θὰ ἦτο ἡ ἀνθρωπότης ἂν δὲν εἶχεν εἰς τὴν διάθεσίν της τὸ περὶ ἀγάπης 13ον κεφάλαιον τῆς Ἁγ. πρὸς Κορινθίους ἐπιστολῆς τοῦ Παύλου; Εἰς ποῖον σκότος πυκνότατον, ἀδιαπέραστον θὰ εὑρισκώμεθα ὡς εὑρισκόμεθα ὡς πρὸς τὴν κατάστασίν μας μετὰ τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν, ἂν δὲν εἴχαμεν τὸ 15ον κεφάλαιον τῆς αὐτῆς ἐπιστολῆς τοῦ Παύλου; Ἀλλὰ καὶ γενικώτερον, εἰς ποίαν τύφλωσιν πνευματικὴν θὰ ἐπλανᾶτο ἡ Δ. Εὐρώπη ὁλόκληρος, ἡ Ἑλλὰς ἰδιαιτέρως ἂν δὲν ὑπῆρχε Παῦλος ὁ Ἀπόστολος, ποὺ μὲ τὰς διασήμους του περιοδείας ἔφερε τὸ φῶς τῆς ἀληθινῆς γνώσεως εἰς τὰ πέρατα τοῦ τότε γνωστοῦ περιξ τῆς Μεσογείου κόσμου; Ἡ σημερινὴ νεότης ἂν ἔχῃ τὴν φιλοδοξίαν νὰ δράσῃ, νὰ φανῇ ὠφέλιμος καὶ χρήσιμος εἰς τὸ κοινωνικόν της περιβάλλον δὲν ἔχει παρὰ νὰ σπουδάσῃ τοῦ Παύλου τὴν φυσιογνωμίαν καὶ τὸ ἔργον. Ἂν ἡ σημερινὴ νεότης ἀκολουθήσῃ τὴν γραμμὴν τῆς δράσεως καὶ τῆς ζωῆς τοῦ Παύλου, τότε μόνον θ' ἀποτελέσῃ εὐλογίαν ἀληθινὴν διὰ τὴν κοινωνίαν καὶ Πατρίδα· τότε οἱ νέοι μας θὰ κάμουν τὸ μεγαλείτερον καλόν, ποὺ ἠμπορεῖ νὰ φαντασθῇ κανεὶς εἰς τὸ περιβάλλον τους, καὶ θὰ ἀφήσουν ὀπίσω τους μνήμην ἀνεξάλειπτον, ζωντανήν, ἀνθρώπων μὲ μεγάλην καρδίαν, μὲ μεγάλην αὐταπάρνησιν, μὲ μεγάλα ἀνθρωπιστικὰ καὶ ἱπποτικὰ καὶ φιλάνθρωπα αἰσθήματα. Εἶναι γνωστὸν ὅτι μόνον ἄνθρωποι τοιοῦτοι κερδίζουν τῶν ἀνθρώπων τὰς καρδίας, καὶ τὰ ὀνόματά των βαθύτατα χαράσσονται μέσα εἰς αὐτάς.

Ὁ Παῦλος δὲν ἦτο ἄνθρωπος ἀμόρφωτος, πρὶν γνωρίσῃ τὸν Χριστόν, εἶχε σπουδάσει ὅσον ὀλίγοι ἄνθρωποι τῆς τότε ἐποχῆς. Ἀνῆκεν εἰς τὴν τάξιν τῶν Φαρισαίων ἐκ πατρός. Ἦσαν δὲ οἱ Φαρισαῖοι ἡ ἀριστοκρατία τῆς τότε κοινωνίας. Ἐσπούδασε καὶ εἰς τὴν γενέτειράν του πόλιν τὴν Ταρσὸν καὶ εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ, τὴν Ἱερουσαλήμ. Εἶχε διδάσκαλον τὸν περίφημον Γαμαλιήλ, παρὰ τοὺς πόδας τοῦ ὁποίου ἐμορφώθη, ὅπως λέγει, καυχώμενος διὰ τὴν καταγωγήν του. Ὁ Παῦλος ἐγνώριζεν ὅσον ὀλίγοι τοὺς Προφήτας· ἀπὸ τὰς ἐπιστολάς του δὲ ἀποδεικνύεται ὅτι καὶ ἡ ἐγκυκλοπαιδική του μόρφωσις ἦτο πλουσία, σοβαρά. Μὲ τέτοια ὑπέροχα προσόντα διανοητικά, κοινωνικά, οἰκογενειακὰ ἦτο προικισμένος.

Ποία ὅμως ἦτο ἡ ἀπόδοσίς του, μὲ τὰ μεγάλα, τὰ ὑπέροχα αὐτὰ προσόντα πρὶν γνωρίσῃ τὸν Χριστόν, ἔξω ἀπὸ τὴν Δαμασκόν; Ἡ ἱστορία τῶν πρώτων ἡμερῶν τοῦ χριστιανισμοῦ, αἱ Πράξεις τῶν Ἀποστόλων, διηγοῦνται ὅτι, μετὰ τὸν λιθοβολισμὸν τοῦ ἀρχιδιακόνου καὶ πρωτομάρτυρος Στεφάνου, μέγας διωγμὸς ἠγέρθη κατὰ τῶν Χριστιανῶν. Αἵ, λοιπόν, εἰς τὸν διωγμὸν αὐτὸν ἐπρωτοστάτησεν ὁ Παῦλος· ὁ Παῦλος, ποὺ τότε Σαῦλος ἢ Σαοὺλ ὠνομάζετο καὶ ἦτο τὸ ἀφρόγαλα, ὅπως θὰ ἐλέγαμεν, τῆς διανοητικῆς μορφώσεως τῆς τότε κοινωνίας. Δὲν ἦτο ἁπλῶς ἕνας ἀπὸ τοὺς διώκτας τῶν χριστιανῶν. Ἦτο ὁ κορυφαῖος τῶν διωκτῶν. Ὄχι μόνον ἐπετίθετο διὰ τοῦ λόγου του, διὰ τῶν ραβινικῶν του γνώσεων, κατὰ τῆς νεαρᾶς θρησκείας τοῦ Χριστοῦ, ἀλλ' ἔλαβε καὶ ἐνεργότατον μέρος εἰς τὸν διωγμόν. Μαινόμενος καὶ λυσσαλέως ὡς ἄγριον καὶ ἀνήμερον θηρίον, παρέστη εἰς τὴν διὰ λιθοβολισμοῦ ἐκτέλεσιν τοῦ Στεφάνου, καὶ σαρκαστικῶς παρηκολούθει τὸν φρικαλέον θάνατόν του. Καὶ ἔπειτα ἔγινεν ὁ φόβος καὶ ὁ τρόμος τῆς Ἐκκλησίας, εἰσερχόμενος εἰς τὰς οἰκίας τῶν Χριστιανῶν, σύρων ἄνδρας καὶ γυναῖκας καὶ ρίπτων αὐτοὺς δεσμίους εἰς τὰς φυλακάς. Ἦτο δηλαδὴ ὁ Παῦλος, πρὶν γνωρίσῃ τὸν Χριστόν, καταστροφεύς, τρομοκράτης καὶ ἠθικὸς αὐτουργὸς θανάτων πολλῶν ἀθώων καὶ φιλειρηνικῶν χριστιανῶν. Ἰδοὺ ποῦ καταντᾷ, ἀγαπητοί μου νέοι, ὁ ἄνθρωπος, ὅταν εἶναι ξένος καὶ εὑρίσκεται μακρὰν τοῦ Ἰ. Χριστοῦ.

Καὶ τώρα παρατηρήσατε ὁποία μεταβολὴ ἀπότομος, ριζική, ὁλοκληρωτικὴ ἔγινεν εἰς τὸν ἐσωτερικὸν ἄνθρωπον τοῦ Παύλου, ἀμέσως μετὰ τὴν ἐπιστροφήν του εἰς Χριστόν. Ἔγινε κυριολεκτικῶς ἄλλος ἄνθρωπος. Μετεβλήθη ἄρδην. Τώρα ἔγινεν ἄνθρωπος πραγματικός. Καὶ κάτι πλέον· ἄνθρωπος ἐμπνευσμένος, ἀλτρουϊστής, δημιουργός, ἱεραπόστολος, σωτήρ. Κατενόησε τὸ βάραθρον εἰς τὸ ὁποῖον πρὶν ἐφέρετο. Εἶδε ὁλοκάθαρα τὸ μέγιστον ἔγκλημα, ποὺ διέπραττε. Ἐκατάλαβε τὸ μέγιστον κακὸν τοῦ ὁποίου πρόξενος ἐγένετο. Καὶ διὰ τοῦτο τώρα προσπαθεῖ μὲ τὴν ὑποδειγματικὴν ζωήν του, μὲ τὴν δραστηριότητά του, μὲ τὴν ἄφθαστόν του αὐταπάρνησιν, νὰ λησμονηθῇ ὁ Σαῦλος ὁ διώκτης καὶ καταστροφεὺς ἀπὸ τὴν μνήμην τῶν ἀνθρώπων, καὶ νὰ πυργωθῇ εἰς τὰς ψυχάς των ὁ Παῦλος ὁ ὑπηρέτης καὶ διάκονος καὶ βοηθὸς καὶ προστάτης ὅλων τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν ἐλαχίστων ἐξ αὐτῶν. Περιοδεύει εἰς ὅλας τὰς μεγάλας πόλεις, ποὺ εἶναι ἐγκατεσπαρμέναι γύρω ἀπὸ τὴν Μεσόγειον· κηρύττει εἰς αὐτὰς τὸ Εὐαγγέλιον τῆς σωτηρίας διὰ τοῦ Ἰ. Χριστοῦ· ἱδρύει Ἐκκλησίας παντοῦ καὶ ἐπανειλημμένως τὰς ἐπισκέπτεται διὰ νὰ στηρίξῃ τὴν πί-

(Συνέχεια εἰς τὴν 15ην σελ.)

ΑΠΟΨΕΙΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Η ΑΓΑΠΗ

Κατὰ τὴν ἑβδομάδα τοῦ Ἀποστόλου Παύλου πρέπει νὰ ἐμβαθύνωμεν πολύ, πάρα πολὺ εἰς τὴν διδασκαλίαν του. Πρὸ παντὸς πρέπει νὰ μελετήσωμεν τὸ θεσπέσιον ἐκεῖνο 13ον κεφάλαιον τῆς Α΄. πρὸς Κορινθίους, ὅπου ὁ λόγος περὶ τοῦ κεφαλαίου τῶν Χριστιανικῶν ἀρετῶν, τοὐτέστι τῆς ἀγάπης. Ὁ Παῦλος ἐνεβάθυνεν εἰς τὸν ὠκεανὸν τῆς θείας ἀγάπης. Ὁ Παῦλος ἠσθάνθη εἴπερ τις καὶ ἄλλος, τὴν πλήμμυραν τῆς θείας ταύτης ἀρετῆς ἐντός του. Ὁ Παῦλος εἶναι ὁ κατ' ἐξοχὴν διδάσκαλος τῆς ἀγάπης. Διότι αὐτὸς κατώρθωσε νὰ κλείσῃ ἐντός του τὸν Χριστόν, ἤτοι τὴν ἀγάπην, τὸν Θεόν. Ὁ Παῦλος ἠδύνατο νὰ λέγῃ, χωρὶς κανένα φόβον νὰ διαψευσθῇ, «ζῶ δὲ οὐκέτι ἐγώ, ζῇ δὲ ἐν ἐμοὶ ὁ Χριστός». Εἰς τὴν σχολὴν δὲ τοῦ Παύλου πρέπει νὰ μαθητεύσωμεν διὰ νὰ μάθωμεν καλῶς τὸ ἀπαραίτητον μάθημα τῆς ἀγάπης. Καὶ θὰ τὸ μάθωμεν ὅταν καὶ δι' ἡμᾶς ἰσχύῃ, ὅταν καὶ εἰς τὴν καθημερινὴν ζωήν μας ἐφαρμόζῃ τὸ παύλειον ἐκεῖνο λόγιον: «εἴτε πάσχει ἕν μέλος, συμπάσχει πάντα τὰ μέλη, εἴτε δοξάζεται ἓν μέλος, συγχαίρει πάντα τὰ μέλη, ἡμεῖς ἐσμὲν σῶμα Χριστοῦ καὶ μέλη ἐκ μέρους».

ΙΣΟΤΗΣ

"Ἡ ἀγάπη οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς". Δὲν εἶναι ἡ ἀγάπη ἐγωϊστική. Δὲν ἀνέχεται νὰ βλέπῃ τὸν ἄλλον νὰ πεινᾷ, νὰ πάσχῃ, νὰ δοκιμάζεται. Δὲν τὰ θέλει ὅλα διὰ τὸν ἑαυτόν της. Ἰδοὺ ὁ χρυσοῦς κανὼν ποὺ μᾶς δεικνύει καὶ μᾶς δίδει ὁ οὐρανοβάμων Παῦλος. Κανών, τὸν ὁποῖον ὅλοι οἱ λαοὶ τῆς γῆς, πρὸ πάντων σήμερον, πρέπει πολὺ νὰ προσέξουν. Διότι τὸ ἰσχυρότερον ὅπλον τοῦ Κομμουνισμοῦ εἶναι ἡ ἀνισότης τῶν τάξεων. Δὲν ἐπιτρέπεται ὁ εἷς νὰ πίνεται μέσα εἰς τὴν ἄνεσιν, καὶ ὁ ἕτερος μέσα εἰς τὴν δυστυχίαν. Κοινὰ εἶναι τὰ ἀγαθά. Ἡ Ἐκκλησία ὀφείλει νὰ τὸ διακηρύξῃ. "Ολοι ἔχουν τὰς ἀνάγκας των. Καὶ τὸ περίσσευμα τοῦ μέν, πρέπει νὰ δοθῇ εἰς τὸ ὑστέρημα τοῦ ἄλλου. «Τὸ ἡμῶν περίσσευμα εἰς τὸ ἐκείνων ὑστέρημα· ὅπως γένηται ἰσότης.»

Η ΜΕΓΑΛΗ ΑΝΑΚΑΛΥΨΙΣ

Ο Παῦλος ἔφθασεν εἰς τὴν ἀγάπην μετὰ τὴν ἀνατροπήν του ἔξω ἀπὸ τὴν Δαμασκόν. Διότι τότε μόνον ἔκαμε τὴν μεγάλην ἀνακάλυψιν. Ποία δὲ ἦτο αὕτη; Ὁ ἐσωτερικός του ἄνθρωπος. Μὲ τὰ ἐξωτερικὰ ἦτο ἕως τότε ἀπησχολημένος. Μόρφωσις τῆς διανοίας, τίτλοι κοινωνικοί, προνόμια φυλετικά, δεσμοὶ ἐπίσημοι ἦσαν τὸ ἀντικείμενον τῆς καυχήσεώς του. "Οταν, μὲ τὴν χάριν τοῦ Σωτῆρος, ἔκαμε τὴν μεγάλην ἀνακάλυψιν, ἐγνώρισε τὸν ἐσωτερικόν του κόσμον, ἔμεινεν ἐμβρόντητος, περιδεής. Τότε κατενόησεν ὅλην τὴν ἀσχημίαν. Καὶ ἀπορρίπτει καὶ ἀπαρνεῖται τότε ὅλα τὰ κατὰ κόσμον πλεονεκτήματά του, καὶ συγκεντρώνεται εἰς τὸν πραγματικὸν ἄνθρωπον, τὴν ἐσωτερικὴν ζωήν του. «Σκύβαλα ἡγοῦμαι πάντα», ἀναφωνεῖ. Τὰ ἕως τότε κέρδη, βλέπει ὅτι ἦσαν μεγάλη ζημία δι' αὐτόν. Καὶ γίνεται ἔκτοτε ὁ μεγαλείτερος διδάσκαλος τῆς ἐσωτερικῆς, τῆς πνευματικῆς ζωῆς. Ἡ μεγάλη ἀνακάλυψις τοῦ πραγματικοῦ ἑαυτοῦ μας, τοῦ ἐσωτερικοῦ ἀνθρώπου μας ἡ γνωριμία, ἂς μᾶς ἀπασχολήσῃ κατὰ τὴν ἑβδομάδα τοῦ Ἀποστόλου Παύλου. Μέγιστον κέρδος δι' ἡμᾶς θὰ εἶναι ἂν κάμωμεν αὐτὴν τὴν ἀνακάλυψιν.

Η ΓΝΩΡΙΜΙΑ ΤΟΥ

Δύσκολος εἶναι ἡ κατανόησις τοῦ κειμένου τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Παύλου. Πρέπει μὲ βαθεῖαν προσοχὴν κανεὶς νὰ τὰς ἀναγνώσῃ. Πρέπει νὰ ἐμβαθύνῃ εἰς αὐτάς. Πρέπει πρὸ πάντων νὰ γνωρίσῃ κανεὶς τὰς περιστάσεις ὑπὸ τὰς ὁποίας ἔγραψεν ὁ Παῦλος κάθε ἐπιστολήν του. Καὶ ἔπειτα ὀφείλει νὰ ἐφοδιασθῇ μὲ ἓν καλὸν βοήθημα. Τὸ καλλίτερον δὲ ἐξ ὅλων ποὺ ἐγράφησαν μέχρι τοῦδε εἶναι τὸ «Ὑπόμνημα» τοῦ Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Π. Τρεμπέλα. Κάθε κληρικὸς τῶν Κοινοτήτων μας ὀφείλει νὰ ἐφοδιασθῇ μὲ ἀντίτυπον αὐτοῦ τοῦ Ὑπομνήματος. Ἀλλὰ καὶ κάθε εὐσεβὴς λαϊκὸς θὰ ἔπρεπε νὰ τὸ ἀποκτήσῃ. Μὲ τὸ ἁπλοῦν φῶς ποὺ χύνει τὸ Ὑπόμνημα αὐτό, φωτίζονται ὅλα τὰ σημεῖα, καὶ τὰ πλέον δυσνόητα θεωρούμενα, τῶν θαυμασίων ἐπιστολῶν τοῦ μακαρίου Παύλου. Μὲ αὐτό, κατὰ τρόπον ἄριστον, θὰ ἠμπορέσῃ ὁ καθεὶς νὰ κάμῃ τὴν γνωριμίαν του μὲ τὸ σκεῦος τῆς ἐκλογῆς, μὲ τὸν οὐρανοβάμονα Ἀπόστολον.

Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΑΜΒΩΝ

Ἐγκώμιον εἰς τὸν Ἀπόστολον Παῦλον

Τοῦ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

Μετάφρασις τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς κ.κ. Μιχαήλ

Ὁ μακάριος Παῦλος, ὁ φωτίσας ὅλην τὴν οἰκουμένην, κατὰ τὸν χρόνον τῆς κλήσεώς του ἐτυφλώθη· ἀλλ' ἡ τύφλωσίς του ἔγινε φωτισμὸς τῆς οἰκουμένης. Διότι, ἐπειδὴ ἔβλεπε κακῶς, καλῶς ἐτύφλωσεν αὐτὸν ὁ Θεός, διὰ νὰ ἀναβλέψῃ χρησίμως. Καὶ ἐπειδὴ ὑπερβολικὰ ἐδίωκε τὴν Ἐκκλησίαν καὶ ἦτο τόσον ὁρμητικὸς καὶ ἀπλησίαστος ἐδέχθη δυνατὸν χαλινόν· διὰ νὰ μὴ παρακούσῃ εἰς τὰ λεγόμενα πρὸς αὐτόν, ἕνεκα τῆς ὁρμητικότητός του, καὶ διὰ νὰ μάθῃ ποῖον πολεμεῖ... Ἡ Ἐκκλησία ἐπολεμεῖτο ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, ὁ δὲ μεγαλείτερος ἐχθρός της ἦτο ὁ Παῦλος, ἐκεῖνος, ποὺ περισσότερα ἀπὸ κάθε ἄλλον ἐχθρόν της καὶ ἔκαμνε καὶ ἔλεγε κατ' αὐτῆς. Τὸν ἔδεσε λοιπόν, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰ. Χριστὸς καὶ αἰχμάλωτον τὸν ὡδήγησεν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Οἱ ἄγγελοι ἐσκίρτησαν ὅταν τὸν εἶδον δεμένον· ὄχι διότι ἦτο δεμένος, ἀλλὰ διότι ἐννόουν πόσους ἀνθρώπους ἀπὸ τὰ δεσμὰ ἐπρόκειτο νὰ λύσῃ· ὄχι διότι τὸν ἔβλεπον νὰ χειραγωγῆται, ἀλλὰ διότι ἐσκέπτοντο πόσους ἐπρόκειτο νὰ χειραγωγῇ ἐπὶ τῆς γῆς· ὄχι διότι τὸν ἔβλεπον τυφλόν, ἀλλὰ διότι κατελάμβανον πόσους ἐπρόκειτο ἀπὸ τὸ σκότος νὰ ἐξαγάγῃ... Κύριε Σὲ ὕμνησαν ἅπαντες οἱ ἄγγελοι, ὅταν ἐδημιούργεις τὰ ἄστρα καὶ τὸν ἥλιον· ὄχι ὅμως τόσον, ὅσον ὅταν τὸν Παῦλον παρουσίασες εἰς τὴν οἰκουμένην πᾶσαν... Ὁ Παῦλος ἔστηνε τρόπαια κατεδαφίζων, καταστρέφων, καταβάλλων τὰ ὀχυρὰ τοῦ διαβόλου καὶ τῶν δαιμόνων τὰς μηχανάς, καὶ χωρὶς ν' ἀναπνεύσῃ, ἀπὸ τούτους ὡρμοῦσεν εἰς ἐκείνους, καὶ πάλιν, ἀπὸ τούτους εἰς ἄλλους ἐπήδα, καὶ ὡσὰν λαμπρὸς στρατηγὸς τρόπαια ἔστηνε καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἢ μᾶλλον καθ' ἑκάστην ὥραν... Καὶ μόνον ὡμίλει καὶ οἱ λόγοι του ἔπιπτον σφοδρότεροι καὶ ἀπὸ τὸ πῦρ μεταξὺ τῶν ἐχθρῶν καὶ τοὺς μὲν δαίμονας ἐδίωκον, τοὺς δ' ὑπ' αὐτῶν κατεχομένους ἀνθρώπους πρὸς τὸν ἑαυτόν του ἐπανέφερον. Διότι ὅταν τὸν πονηρὸν δαίμονα ἐξέβαλλεν ἐκ τοῦ ἀνθρώπου, πεντήκοντα χιλιάδες ἀνθρώπων μάγων προσῆλθον καὶ κατέκαιαν τὰ μαγικά των βιβλία καὶ πρὸς τὴν ἀλήθειαν ἐπανήρχοντο... Οὐδαμοῦ ἵστατο, ὡσὰν νὰ ἦτο πτερωτός· καὶ τώρα μὲν τὸν χωλὸν ἀνώρθωνε· τώρα δὲ τὸν νεκρὸν ἤγειρε· τώρα δὲ ἄλλον ἐτύφλωνε, δηλονότι τὸν μάγον... Καὶ ὡσὰν λέων βρυχώμενος καὶ φλόγα ἐξάγων ἐκ τοῦ στόματος τόσον ἀκαταγώνιστος ἦτο εἰς τὴν ὁρμήν του· καὶ πανταχοῦ συνεχῶς ἔτρεχε· πρὸς τούτους ἔσπευδε, πρὸς ἐκείνους μετεπήδα, πρὸς ἄλλους ἤρχετο ταχύτερος τοῦ ἀνέμου. Καὶ ὡσὰν μίαν οἰκίαν ἢ ἐν πλοῖον τὴν οἰκουμένην ὁλόκληρον κυβερνῶν, τοὺς βυθιζομένους ἀνέσυρε, τοὺς ζαλισμένους ἐστήριζε, τοὺς ναύτας διέτασσε, εἰς τὴν πρύμνην ἐκάθητο, τὴν πρώραν παρηκολούθει, τὰ σχοινία ἐπρότεινε, τὴν κώπην ἐκίνει, τὸ ἱστίον ἔσυρε, πρὸς τὸν οὐρανὸν ἔβλεπε, αὐτὸς δὲ ἦτο καὶ ναύτης καὶ κυβερνήτης καὶ πρωρεὺς καὶ ἱστίον καὶ πλοῖον καὶ τὰ πάντα αὐτὸς ἔπασχε διὰ νὰ ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τὰ κακὰ τοὺς ἄλλους. Καὶ ὡσὰν ἀθλητὴς αὐτὸς ἐπάλαιε, ἔτρεχε, ἐπύκτευεν· ἢ ὡσὰν στρατιώτης ἐτειχομάχει, ἐπεζομάχει, ἐναυμάχει· τοιουτοτρόπως κάθε εἶδος μάχης ἐχρησιμοποίει· καὶ πῦρ ἔπνεε καὶ εἰς ὅλους ἦτο ἀπρόσιτος καὶ μὲ τὸ σῶμα του τὴν οἰκουμένην κατελάμβανε καὶ διὰ τῆς γλώσσης του τοὺς πάντας κατετρόπωνε... Ἀλλ' ὁπόσος ἦτο ὁ ἔρως τῆς ἀγάπης του! Αὐτὸς ὁ καταφρονῶν τὸ πῦρ, ὁ ἀδαμάντινος, ὁ στερός, ὁ ἀσάλευτος, ὁ ἄκαμπτος, ὁ λέγων: Ποῖος θὰ μᾶς χωρίσῃ ἀπὸ τὴν ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ; Θλῖψις, ἢ στενοχωρία, ἢ διωγμός, ἢ πεῖνα, ἢ γυμνότης, ἢ κίνδυνος, ἢ μάχαιρα' αὐτὸς ὁ παράτολμος εἰς τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, ὁ περιγελῶν τὰς ἀδαμαντίνους πύλας τοῦ θανάτου· ἐπειδὴ εἶδε τὰ δάκρυα μερικῶν ἀγαπητῶν του προσώπων, τόσον συνεκινήθη καὶ συνετρίβη ὥστε νὰ μὴ δυνηθῇ νὰ κρύψῃ τὸ πάθος, ἀλλ' ἀμέσως νὰ εἴπῃ: «Τί κάμνετε κλαίοντες καὶ λυποῦντες τὴν καρδίαν μου;» Ὦ τοῦ θαύματος! Ἄβυσσος ὑδάτων δὲν τὸν συνέτριψε καὶ ὀλίγα δάκρυα τὸν συνέτριψαν καὶ κατασυνεκίνησαν. Τί λέγεις; ἐκείνην τὴν ἀδαμαντίνην ψυχὴν δάκρυον τὴν συνέτριψε; Ναὶ λέγει· διότι μεγάλη εἶναι ἡ δύναμις τῆς ἀγάπης· αὐτὴ μὲ νικᾷ καὶ καταβάλλει· πρὸς ὅλα ἀντέχω ἐκτὸς τῆς ἀγάπης... Θέλετε νὰ μάθετε ποίαν σημασίαν ἔχει ἡ σιδηρᾶ ἁλυσίδα, ποὺ τὴν φέρει κανεὶς χάριν τοῦ Χριστοῦ; Ἀκούσατε τὸν Παῦλον: «Σᾶς παρακαλῶ ἐγὼ ὁ δέσμιος χάριν τοῦ Χριστοῦ». Μέγα καὶ ὑψηλὸν τὸ ἀξίωμα· ἀπὸ τὴν βασιλείαν καὶ τὴν ὑπατείαν καὶ ἀπὸ ὅλα γενικῶς μεγαλήτερον εἶναι τὸ νὰ εἶναι κανεὶς δεμένος χάριν τοῦ Χριστοῦ. Τίποτε λαμπρότερον ἀπὸ τοῦ νὰ εἶναι κανεὶς εἰς τὰ δεσμὰ διὰ τὸν Χριστόν, ἀπὸ τὰς ἁλυσίδας ἐκείνας, ποὺ ἔδεναν τὰς χεῖρας του. Αὐτὸ κάμνει τὸν ἀπόστολον, αὐτὸ τὸν διδάσκαλον, αὐτὸ τὸν εὐαγγελιστήν, αὐτὸ κάμνει τὸν χριστιανὸν λαμπρότερον καὶ ὡραιότερον ἀπὸ κάθε τι ἄλλο. Ὅποιος ἀγαπᾷ τὸν Χριστὸν καταλαμβάνει τί λέγω· ὅποιος ἔχει μανίαν καὶ φλέγεται διὰ τὸν Κύριον γνωρίζει τὴν δύναμιν τῶν δεσμῶν. Θὰ ἐπροτίμα αὐτὸς νὰ εἶναι δέσμιος διὰ τὸν Χριστόν, παρὰ νὰ κατοικῇ εἰς τοὺς οὐρανούς. Διότι αὐτὸ εἶναι λαμπρότερον καὶ ἀπὸ τοῦ νὰ καθίσῃ κανεὶς ἐκ δεξιῶν Του καὶ ὡραιότερον καὶ εὐτυχέστερον ἀπὸ τοῦ νὰ καθίσῃ ἐπὶ δώδεκα θρόνων. Ἂν κανεὶς μοῦ ἐχάριζεν ὅλον τὸν οὐρανὸν ἢ ἐκείνην τὴν ἁλυσίδα, μὲ τὴν ὁποίαν ὁ Παῦλος ἦτο δεμένος, ἐκείνην θὰ προτιμοῦσα. Ἂν κανεὶς θὰ μὲ προσεκάλει νὰ ἐκλέξω νὰ εἶμαι εἰς τοὺς οὐρανοὺς μετὰ τῶν ἀγγέλων ἢ μαζὺ μὲ τὸν Παῦλον δεμένος, θὰ προτιμοῦσα τὸ

Ὁ Παῦλος εἰς τὴν Ἑλλάδα

(Συνέχεια ἐκ τῆς 4ης σελίδος)

μονίων, ὡς ἑρμηνεύουν οἱ Πατέρες τὸ φαινόμενον, ἠκολούθησε τοὺς Ἀποστόλους καὶ διελάλει τοὺς σκοποὺς τῆς ἐπεσκέψεώς των εἰς τοὺς Φιλίππους. Ἐνοχληθεὶς ὁ Παῦλος ἀπὸ τὰς συνεχεῖς αὐτὰς φωνὰς τῆς Πυθίας διέταξε ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τὴν σιωπὴν καὶ τὴν ἔξοδον τοῦ πονηροῦ πνεύματος. Ἀποτέλεσμα τῆς ἀπαλλαγῆς ταύτης ἦτο ἡ θεραπεία τῆς κόρης καὶ ἡ ὀργὴ ἐκείνων ποὺ ἐξεμεταλλεύοντο χρηματικῶς τὴν ἀσθένειάν της. Διότι μετὰ τὴν ἀπαλλαγήν της ἔπαυσε νὰ χρησμοδοτῇ.

Οἱ ἐκμεταλλευταὶ ἐνάγουν τοὺς Ἀποστόλους. Καὶ ἰδοὺ ἡ πρώτη Εὐρωπαϊκὴ πόλις εἰς τὴν ὁποίαν ἐκηρύχθη ὁ Χριστὸς γίνεται φυλακὴ τοῦ Παύλου. Μετὰ τοῦ Σίλα παραδίδεται εἰς τὸν δεσμοφύλακα καὶ κλείεται εἰς τὴν «ἐσωτέραν φυλακὴν» καὶ μαγκανώνεται εἰς τὸ ξύλον ὡς ὁ αἴσχιστος τῶν ἐγκληματιῶν.

Τὸ σκότος τῆς φυλακῆς, ἡ ἀφόρητος ὑγρασία, οἱ πόνοι τῶν δεσμῶν ἔκαναν ὅλους τοὺς φυλακισμένους εἰς τέτοιας φυλακὰς νὰ ὑβρίζουν καὶ νὰ φωνάζουν. Ἀλλ' οἱ Ἀπόστολοι δὲν ἦσαν τέτοιου εἴδους φυλακισμένοι. Ἦσαν ἐλεύθεροι καὶ μέσα εἰς τὴν φυλακήν. Ὅπου ὁ Θεὸς ἐκεῖ καὶ ἡ ἐλευθερία. Προσεύχονται οἱ Ἀπόστολοι. Ὑμνοῦν τὸν Θεόν. Ἐκπλήσσονται οἱ ἄλλοι φυλακισμένοι ἀπὸ ὅσα ἀκούουν. Ὡς Ἰουδαῖοι θὰ ἔψαλλον ψαλμοὺς τοῦ Δαβίδ: «Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου. Τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου».

Σὲ μιὰ στιγμὴ θεῖος ἐπισκέπτης εἰσέρχεται εἰς τὸ σκότος τῆς φυλακῆς. Ἐλευθερώνει τοὺς Ἀποστόλους ἀπὸ τὰ δεσμά. Σεισμὸς μεγάλος συνταράσσει ἐκ θεμελίων τὴν φυλακήν. Ἀνοίγουν αἱ θύραι καὶ θραύονται αἱ χειροπέδες τῶν ἐγκαθείρκτων. Ὁ φύλαξ ἔκθαμβος ζητεῖ νὰ αὐτοκτονήσῃ νομίζων ὅτι οἱ φυλακισμένοι ἐδραπέτευσαν. Ἀλλ' ὁ Παῦλος τὸν καθησυχάζει. Μὲ φωνὴν δυνατὴν τὸν διαβεβαιώνει ὅτι «πάντες ἐσμὲν ἐνθάδε». Τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι ὅτι βαπτίζεται ὁ δεσμοφύλαξ καὶ ἡ οἰκογένειά του. Ἀποφυλακίζονται οἱ Ἀπόστολοι καὶ μεταφέρονται εἰς τὸ σπίτι τοῦ φύλακος ὅπου πρὸς τιμήν των «παρέθηκε τράπεζαν».

Κατόπιν αἱ ἀρχαὶ ἀναγκάζονται νὰ ἀπολύσουν καθ' ὁλοκληρίαν τοὺς Ἀποστόλους πληροφορηθέντες ὅτι ἦσαι Ρωμαῖοι πολῖται κακοποιηθέντες χωρὶς διαδικασίαν. Μετὰ τὴν ἀπόλυσίν των συναθροίζονται εἰς τὸ σπίτι τῆς Λυδίας ὅπου ἱδρύθη καὶ ἡ πρώτη κατ' οἶκον Ἐκκλησία ἐν Ἑλλάδι. Ἐκεῖ συνήντησαν τοὺς ἀδελφοὺς οἱ Ἀπόστολοι. Τοὺς ἐπαρηγόρησαν καὶ ἀνεχώρησαν.

Φαίνεται ὅτι οἱ Χριστιανοὶ τῆς πρώτης αὐτῆς Ἑλληνικῆς καὶ Εὐρωπαϊκῆς πόλεως ποὺ ἐγνώρισε τὸν Χριστὸν διὰ τοῦ Παύλου ἔδειξαν μεγάλην ἀγάπην καὶ ἀφοσίωσιν πρὸς τὸν Ἀπόστολον. Ὅταν ἐπληροφορήθησαν ὅτι ἐφυλακίσθη ὁ Παῦλος ἐμάζευσαν χρήματα καὶ ἔστειλαν ἀντιπρόσωπον, τὸν Ἐπαφρόδιτον, διὰ νὰ βοηθήσῃ τὸν φυλακισμένον κήρυκα τῆς ἀληθείας. Καὶ ὁ Ἀπόστολος ἀναγνωρίζει τὴν ἀγάπην των. Εἰς τὴν ἐπιστολὴν ποὺ τοὺς ἔστειλε ἀπὸ τὴν φυλακὴν τῆς Ρώμης τοὺς λέγει ἀγαπητοὺς καὶ ἐπιποθήτους. Τοὺς ἀποκαλεῖ «χαρὰ καὶ στέφανός μου». Ἀλλὰ καὶ τονίζει ὅτι ὄχι μόνον μίαν ἀλλὰ καὶ δύο καὶ τρεῖς φορὰς τοῦ ἔστειλαν βοηθήματα. Γράφει ὅτι «οὐδεμία Ἐκκλησία ἐκοινώνησεν εἰς λόγον δόσεως καὶ λήψεως» ὅσον ἡ Ἐκκλησία τῶν Φιλίππων ὅταν ἤρχισε τὸ κήρυγμα εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Εἶναι πράγματι συγκινητικαὶ αἱ ἐκδηλώσεις τῶν εὐχαριστιῶν τοῦ Ἀποστόλου πρὸς τοὺς πρώτους τούτους Χριστιανοὺς Ἕλληνας. «Πεπλήρωμαι δεξάμενος παρὰ Ἐπαφροδίτου τὰ παρ' ὑμῶν, ὀσμὴν εὐωδίας, θυσίαν δεκτήν». Ἡ Ἑλληνικὴ φιλοξενία κατηυχαρίστησε τὸν Ἀπόστολον. Δὲν τὴν ἐζήτησε «οὐχ ὅτι ἐπιζητῶ τὸ δόμα», ἀλλὰ διότι τὴν ἐξελάμβανε ὡς καρποφορίαν τοῦ Εὐαγγελίου. «Ἀλλ' ἐπιζητῶ τὸν καρπὸν τὸν πλεονάζοντα εἰς λόγον ὑμῶν.»

Ἀπὸ τοὺς Φιλίππους μετέβη ὁ Ἀπόστολος εἰς διαφόρους ἄλλας Ἑλληνικὰς πόλεις. Ἐστάθη εἰς τὴν Θεσσαλονίκην. Ἵδρυσεν ἐκεῖ Ἐκκλησίαν. Ἐκεῖθεν ἀνεχώρησε ὑπὸ δραματικὰς συνθήκας διὰ τὴν Βέρροιαν καὶ ἀπὸ ἐκεῖ κηρύσσων καὶ διωκόμενος ἔφθασε εἰς τὰς Ἀθήνας ὅπου συνεταύτισε τὸν ἄγνωστον Θεὸν μὲ τὸν ἀναστάντα Ἰησοῦν Χριστόν. Ἐξ Ἀθηνῶν μετέβη εἰς Κόρινθον ὅπου παρέμεινε ἕνα ἔτος καὶ ἓξ μῆνας, ἐπιστρέψας πολλοὺς Ἕλληνας εἰς Χριστόν, ἱδρύσας καὶ τὴν Ἐκκλησίαν Κορίνθου.

δεσμωτήριον. Τίποτε δὲν ὑπάρχει καλλίτερον ἀπὸ τοῦ νὰ πάσχῃ κανεὶς διὰ τὸν Χριστόν. Ἂν κανεὶς μὲ ἔκαμνεν ἱκανὸν νὰ ἀνιστῶ τοὺς νεκρούς, δὲν θὰ προτιμοῦσα τοῦτον ἀλλὰ τὴν ἁλυσίδα ἐκείνην. Τίποτε εὐτυχέστερον αὐτῆς. Θὰ ἤθελον νὰ εἶμαι εἰς τοὺς τόπους ἐκείνους, ὅπου ὑπάρχουν τὰ δεσμὰ διὰ νὰ τὰ ἴδω αὐτά, ποὺ οἱ δαίμονες τὰ φρίττουν καὶ οἱ ἄγγελοι τὰ εὐλαβοῦνται. Ἂν δὲν εἶχον τὰς ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας φροντίδας καὶ εἶχον εὔρωστον σῶμα, δὲν θὰ παρέλειπον νὰ ταξειδεύσω διὰ νὰ ἴδω τὰς ἁλυσίδας καὶ τὸ δεσμωτήριον ὅπου ἐκρατεῖτο δέσμιος ὁ Παῦλος... Παρακαλῶ τὴν ἀγάπην σας νὰ ἔχετε διαρκῶς εἰς τὴν μνήμην σας τὸν Παῦλον καὶ αὐτὸν νὰ σκέπτεσθε συνεχῶς, ὅτι ἐνῷ εἶχε τὴν αὐτὴν μὲ ἡμᾶς φύσιν καὶ ὑπέκειτο εἰς τὰ ἴδια μὲ ἡμᾶς πάθη... ἐπειδὴ ἠθέλησε νὰ ἀφιερωθῇ εἰς τοὺς ὑπὲρ τῆς ἀρετῆς κόπους καὶ νὰ γίνῃ ἄξιος νὰ δεχθῇ τὸ Ἅγ. Πνεῦμα, ἄφθονον ἀπήλαυσε τὴν ἄνωθεν τιμὴν τῆς ὁποίας εἴθε καὶ ἡμεῖς ὅλοι νὰ ἀξιωθῶμεν διὰ τῆς χάριτος καὶ φιλανθρωπίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ
Ἀκαδημαϊκοῦ

Ὁ Παῦλος κατὰ τοὺς Πατέρας

(Ἐκ τῶν «Ἀπολογητικῶν»)

«Θαυμαστὸς ὁ νοῦς τοῦ Παύλου, ἐν ἰδιωτικῇ λέξει μεγάλα περινοοῦντος «Ὠριγένους». «Πάντα ἡγεῖται Παῦλος μικρὰ καὶ τῆς ἐπιθυμίας ἐλάττονα· κἂν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ καὶ κύκλῳ μέχρι τοῦ Ἰλλυρικοῦ πληρώσῃ τὸ Εὐαγγέλιον, κἂν ἐπὶ τὸν τρίτον οὐρανὸν φθάσῃ δι' ἁρπαγῆς, κἂν τοῦ παραδείσου γένηται θεατής, κἂν τῶν ἀρρήτων ἡμῖν ρημάτων ἀκροατής... Καὶ διώκτης πικρότατος, ὁ μέγας τῆς ἀληθείας ἀγωνιστής· καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ ταράσσων τὴν ἡμετέραν ὁδόν, διὰ τὸ ἐν ἀμφοτέροις κράτος, ὁ κράτιστος ἀμφότερα, μετὰ τοῦ χριστιανοῖς Γρηγορίου Θεολόγου». «Ὅταν δὲ Παῦλον εἴπω, τὸν Χριστὸν λέγω πάλιν». «Οὐδεὶς Παύλου μείζων ἀλλ' οὐδεὶς ἴσος ἐστί». «Οὐδεὶς μᾶλλον Παύλου Χριστὸν ἠγάπησεν, οὐδεὶς μείζονα ἐκείνου σπουδὴν ἐπεδείξατο, οὐδεὶς πλείονος ἠξιώθη χάριτος». «Φαινόμενος μόνον καὶ σιγῶν, τοῖς δαίμοσιν ἦν φοβερός. Εὐχόμενος νεκροὺς ἀνέστη, καὶ ἄλλα ἐθαυματούργει τοιαῦτα, ὡς καὶ θεὸς νομισθῆναι παρὰ τοῖς ἔξωθεν. Τίς γὰρ ἂν εἴποι τὸν ζῆλον, τὴν ἐπιείκειαν, τοὺς συνεχεῖς κινδύνους, τὰς ἐπαλλήλους φροντίδας, τὰς ἀδιαλείπτους ὑπὲρ τῶν Ἐκκλησιῶν ἀθυμίας, τὸ πρὸς τοὺς ἀσθενεῖς συμπαθές, τὰς πολλὰς θλίψεις, τοὺς καινοτέρους διωγμούς, τοὺς καθημερινοὺς θανάτους; Τίς γὰρ τόπος τῆς οἰκουμένης, ποία ἤπειρος, ποία θάλασσα τοῦ δικαίου τούτου τοὺς ἄθλους ἠγνόησε; Ἐκεῖνον γὰρ καὶ ἡ ἀοίκητος ἔγνω, κινδυνεύοντα δεξαμένη πολλάκις. Πᾶν γὰρ εἶδος ὑπέμεινεν ἐπιβουλῆς, καὶ πάντα τρόπον ἐπῆλθε νίκης· καὶ οὔτε ἀγωνιζόμενος, οὔτε στεφανούμενος, διέλιπέ ποτε. Τὰ κατορθώματα αὐτοῦ πάντα μὲν ὑπερβαίνει λόγον, τὸν δὲ ἡμέτερον τοσοῦτον... Τίς οὖν ἁπάντων ἀνθρώπων ἀμείνων; Τίς δὲ ἕτερος, ἄλλ' ἢ ὁ σκηνοποιὸς ἐκεῖνος, ὁ τῆς οἰκουμένης διδάσκαλος, ὁ γῆν καὶ θάλασσαν καθάπερ ὑπόπτερος περιδραμών, τὸ σκεῦος τῆς ἐκλογῆς, ὁ νυμφαγωγὸς τοῦ Χριστοῦ, ὁ τῆς Ἐκκλησίας φυτουργός, ὁ σοφὸς ἀρχιτέκτων, ὁ κῆρυξ, ὁ δρομεύς, ὁ ἀγωνιστής, ὁ στρατιώτης, ὁ παιδοτρίβης, ὁ πανταχοῦ τῆς οἰκουμένης ὑπομνήματα τῆς οἰκείας ἀρετῆς καταλιπών, ὁ πρὸ τῆς ἀναστάσεως εἰς τρίτον ἁρπαγεὶς οὐρανόν, ὁ εἰς παράδεισον ἀπενεχθείς, ὁ ἀπορρήτων κοινωνήσας τῷ Θεῷ μυστηρίων, ὁ τοιαῦτα ἀκούσας καὶ λαλήσας, ἃ ἀνθρωπίνῃ φύσει λαλεῖσθαι οὐκ ἔνι, ὁ καὶ χάριτος πλείονας ἀπολαύσας, καὶ μείζονα κόπον ἐπιδειξάμενος;... Ὅταν δὲ Παῦλον εἴπω τὸν Χριστὸν λέγω· ἐκεῖνος γάρ ἐστιν ὁ τὴν Παύλου κινῶν ψυχήν... Παῦλον τὸν ὄντως ταπεινόφρονα, τὸν διδάσκαλον τῆς οἰκουμένης, τὸν ῥήτορα τὸν πνευματικόν, τὸ σκεῦος τῆς ἐκλογῆς, τὸν λιμένα τὸν ἀκύμαντον, τὸν πύργον τὸν ἀσάλευτον, τὸν ἐν σώματι βραχεῖ τὴν οἰκουμένην κυκλοῦντα, καὶ καθάπερ ὑπόπτερόν τινα ταύτην περιδραμόντα. Ἐκεῖνον ἀληθῶς ταπεινόφρονα λέγω, τὸν μυρίους καμάτους ἀντλήσαντα, τὸν μύρια τρόπαια κατὰ τοῦ διαβόλου ἐνδειξάμενον... ὁ φυλακὰς ὑπομείνας καὶ πληγὰς καὶ μάστιγας, ὁ δι' ἐπιστολῶν τὴν οἰκουμένην σαγηνεύσας. Παῦλος ὁ οὐρανοπολίτης, ὁ τὸ σῶμα ἁπλῶς περικείμενος, ὁ στῦλος τῶν ἐκκλησιῶν, ὁ ἐπίγειος ἄγγελος, ὁ ἐπουράνιος ἄνθρωπος. Ἡδέως γὰρ λοιπὸν ἐνδιατρίβω τῷ ἀνδρὶ θεωρῶν αὐτοῦ τὸ κάλλος τῆς ἀρετῆς. Οὐχ οὕτως ἥλιος ἀνατείλας λαμπρὸς ἀφιεὶς τὰς ἀκτῖνας εὐφραίνει μου τὰς ὄψεις, ὡς τὸ πρόσωπον Παύλου καταυγάζει μου τὴν διάνοιαν· ὁ μὲν γὰρ ἥλιος τὰς ὄψεις φωτίζει ὁ δὲ Παῦλος εἰς αὐτὰς ἀναπτεροῖ τὰς ἀψίδας τῶν οὐρανῶν... Παῦλος ὁ πολλὰ κοπιάσας καὶ μυρία τρόπαια κατὰ τοῦ διαβόλου στήσας, ὁ ἐν σώματι τὴν οἰκουμένην πεζεύσας, ὁ γῆν καὶ θάλατταν καὶ ἀέρα περιδραμών, ὁ καθάπερ ὑπόπτερός τις τὴν οἰκουμένην περιελθών, ὁ λιθασθείς, ὁ φονευθείς, ὁ τυπτηθείς, ὁ πάντα διὰ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ παθών, ὁ οὐρανίᾳ φωνῇ κληθεὶς ἄνωθεν. Εἰ ὀξὺς ἦν πρὸς τιμωρίαν ὁ Θεός, οὐκ ἂν ἐκτήσατο Παῦλον ἡ Ἐκκλησία, οὐκ ἐδέχετο τὸν τοιοῦτον καὶ τηλικοῦτον. Διὰ τοῦτο οὖν ὑπερέθετο βλασφημοῦντα, ἵνα δείξῃ μετανοοῦντα. Ἡ τοῦ Θεοῦ μακροθυμία τὸν διώκτην ἐποίησε κήρυκα, τὸν λύκον μετέβαλε εἰς ποιμένα. Ὅταν ἅπαντα τὰ ἐν ἀνθρώποις καλὰ συλλαβοῦσα ἔχῃ ψυχὴ μία καὶ πάντα μεθ' ὑπερβολῆς, οὐ μόνον δὲ τὰ τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ καὶ τὰ ἀγγέλων, πῶς περιεσόμεθα τοῦ μεγέθους τῶν ἐγκωμίων; Εἴτε γὰρ προφῆται ἐπεδείξαντό τι γενναῖον, εἴτε πατριάρχαι, εἴτε δίκαιοι, εἴτε ἀπόστολοι εἴτε μάρτυρες, πάντα ταῦτα ὁμοῦ συλλαβὼν ἔχει μετὰ τοσαύτης ὑπερβολῆς, μεθ' ὅσης οὐδεὶς ἐκείνων, ὅπερ ἕκαστος εἶχε καλόν, ἐκέκτητο... Καὶ τῷ σκηνοποιῷ τοσαύτην ἐνέπνευσε δύναμιν ὁ Κύριος, ὅσην αὐτὰ τὰ πράγματα μαρτυρεῖ. Ἄνθρωπος γὰρ ἐπ' ἀγορᾶς ἑστηκώς, περὶ δέρματα τὴν τέχνην ἔχων, τοσούτου ἴσχυσεν, ὥστε καὶ Ρωμαίους καὶ Πέρσας καὶ Σκύθας καὶ Αἰθίοπας καὶ Σαυρομάτας καὶ Πάρθους καὶ Μήδους καὶ Σαρακηνοὺς καὶ ἅπαν ἁπλῶς τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος πρὸς τὴν ἀλήθειαν ἐπαγαγεῖν ἐν ἔτεσιν οὐδὲ ὅλοις τριάκοντα. Πόθεν οὖν εἰπέ μοι, ὁ ἀγοραῖος, ὁ ἐπὶ ἐργαστηρίου ἑστηκὼς καὶ σμίλην μεταχειρίζων, καὶ αὐτὸς τοιαῦτα ἐφιλοσόφει, καὶ τοὺς ἄλλους ἔπεισε, καὶ ἔθνη καὶ πόλεις καὶ χώρας, οὐ λόγων ἰσχὺν ἐπιδεικνύμενος, ἀλλὰ καὶ τουναντίον ἅπαν, τὴν ἐσχάτην ἀμαθίαν ἀμαθὴς ὤν; Ἄκουσον γοῦν αὐτοῦ λέγοντος καὶ οὐκ αἰσχυνομένου «εἰ καὶ ἰδιώτης τῷ λόγῳ ἀλλ' οὐ τῇ γνώσει». Οὐ χρήματα κεκτημένος «ἄχρι τῆς ἄρτι ὥρας καὶ πεινῶμεν καὶ διψῶμεν καὶ γυμνητεύομεν»... Καὶ τί λέγω χρήματα, ὅπου γε οὐδὲ τῆς ἀναγκαίας πολλάκις ηὐπόρει τροφῆς, οὐδὲ καὶ ἱμάτιον περιβαλέσθαι εἶ-

(Συνέχεια εἰς τὴν 15ην σελ.)

Ἐκκλησιαστικὴ Κίνησις

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Συνεχίζων ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος ἡμῶν κ. κ. Μιχαὴλ τὰς ποιμαντορικάς του ἐπισκέψεις, μετέβη τὴν 27ην Ἀπριλίου εἰς Σινσινάτην, Ὀχάϊο, ὅπου αὐθημερὸν προέστη τῆς ἀκολουθίας τοῦ Ἑσπερινοῦ, τὴν δ' ἑπομένην, ἑορτὴν τῆς Πεντηκοστῆς, ἐτέλεσε καὶ τὰ ἐγκαίνια τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Κοινότητος Ἁγίας Τριάδος καὶ Ἁγίου Νικολάου, χειροτονήσας κατὰ τὴν Θείαν Λειτουργίαν εἰς διάκονον τὸν ἐκ τῶν ἀποφοίτων τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς κ. Ἀντώνιον Κόκορην. Πλῆθος πιστῶν παρηκολούθησε τὰς ἱερὰς ἀκολουθίας καὶ ἠκροάσθη τὸ κήρυγμα τοῦ Σεβασμιωτάτου. Τὴν ἑσπέραν τῆς ἰδίας ἡμέρας παρεκάθησεν εἰς δεῖπνον παρατεθὲν πρὸς τιμὴν αὐτοῦ ὑπὸ τῆς Κοινότητος, εἰς τὸ ὁποῖον μεταξὺ πλείστων ἄλλων μετέσχον ὁ Δήμαρχος τῆς πόλεως καὶ ὁ ἀρχιδικαστὴς τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου τῆς Πολιτείας Ὀχάϊο. Ὁ Σεβασμιώτατος ὡμίλησε κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ δείπνου ἑλληνιστὶ καὶ ἀγγλιστί.

—Τὴν ἑπομένην, Δευτέραν τοῦ Ἁγ. Πνεύματος, μετέβη εἰς Μίντλτάουν καὶ ἐλειτούργησεν εἰς τὸν ἱερὸν Ναὸν τῆς ἐκεῖ Ἑλληνικῆς Κοινότητος, παρακαθήσας εἶτα εἰς πρόγευμα παρατεθὲν πρὸς τιμήν Του.

Τὴν ἑπομένην, 30ὴν τοῦ μηνός, προέστη συγκεντρώσεως τῶν Φιλοπτώχων Ἀδελφοτήτων Σινσιννάτη, Μίντλτάουν καὶ Νταίϋτον καὶ ὡμίλησε πρὸς τὰς κυρίας καὶ δεσποινίδας τὰς ἀποτελούσας μέλη τῶν Ἀδελφοτήτων καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐπεσκέφθη τὸ Σπρίγφηλντ, Ὀχάϊο, παρακληθεὶς πρὸς τοῦτο ὑπὸ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος. Ἐπιστρέφων δὲ περὶ τὴν ἑσπέραν εἰς Σινσιννάττη ἐστάθμευσεν εἰς Νταίϋτον, Ὀχάϊο, ὅπου ἐπεσκέφθη τὸν ἐκεῖ ἀνεγειρόμενον Ναὸν καὶ ὡμίλησεν πρὸς τὰ μέλη τῆς Κοινότητος ἐν τῷ Κοινοτικῷ Κέντρῳ.

—Τὴν 31ην ἐπέστρεψεν ἀεροπορικῶς εἰς Νέαν Ὑόρκην, ὅπου ἐδέχθη διαφόρους ἐπιτροπὰς Κοινοτήτων καὶ Σωματείων.

—Τὴν 1ην Ἰουνίου μετέβη εἰς Πημπόντυ, Μασσ., καὶ ἐχοροστάτησεν εἰς τὸν ἑσπερινὸν ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Βασιλείου, ὅπου καὶ ὡμίλησε. Τὴν ἑσπέραν περεκάθησεν εἰς γεῦμα δοθὲν πρὸς τιμήν του ὅπου καὶ ὡμίλησεν Ἀγγλιστὶ καὶ Ἑλληνιστί.

—Τὴν ἑπομένην ἐπιστρέφων εἰς Νέαν Ὑόρκην, διῆλθεν ἐκ τῆς Θεολγικῆς Σχολῆς καὶ συνεζήτησε μετὰ τοῦ Διευθυντοῦ ἐπὶ διαφόρων ζητημάτων τῆς Σχολῆς. Αὐθημερὸν ἔφθασεν εἰς Νέαν Ὑόρκην, ὅπου καὶ προήδρευσε τῆς συνεδρίας τῆς Ἐφορίας τῆς Ἀκαδημίας τοῦ Ἁγίου Βασιλείου. Τὴν πρωΐαν τῆς ἑπομένης ἀνεχώρησεν ἀεροπορικῶς συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Διακόνου Νεοφ. Σπυρογιαννάκη διὰ τὴν πόλιν Γουῆρτον, Δυτ. Βιργινίας, ὅπου αὐθημερὸν προέστη τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ἑσπερινοῦ, ὁπότε καὶ ἐκήρυξε τὸν Θεῖον Λόγον. Τὴν ἰδίαν ἑσπέραν παρευρέθη εἰς δεξίωσιν τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος κατὰ τὴν ὁποίαν ὡμίλησε καταλλήλως πρὸς τὰς Κυρίας. Τὴν ἑπομένην ἐτέλεσε τὴν Θείαν Λειτουργίαν καὶ τὰ ἐγκαίνια τοῦ Κοινοτικοῦ Ναοῦ, ὁπότε, μετὰ τὴν προσφώνησιν ὑπὸ τοῦ Προϊσταμένου τῆς Κοινότητος Αἰδ. Μάντακα, ὡμίλησεν ἐπὶ τῆς σημασίας τῶν ἐγκαινίων. Μετὰ τὴν Θείαν Λειτουργίαν παρεκάθησεν εἰς γεῦμα δοθὲν πρὸς τιμὴν αὐτοῦ ὑπὸ τῆς Κοινότητος, τὸ δὲ ἑσπέρας ἐξέδραμε πρὸς ἐπίσκεψιν τῆς γείτονος Κοινότητος Στούμπενβιλ, Ὀχάϊο, ὅπου συνεζήτησε μετὰ τοῦ Ἱερατ. Προϊσταμένου καὶ τοῦ Δ. Συμβουλίου ἐπὶ διαφόρων κοινοτικῶν ὑποθέσεων.

—Τὴν Δευτέραν, 5ην τρέχ., ἀφίχθη εἰς Νέαν Ὑόρκην ἀεροπορικῶς.

—Τὴν Παρασκευήν, 9ην τρέχ., ἀνεχώρησεν ἀεροπορικῶς μετὰ τοῦ Διακόνου Νεοφ. Σπυρογιαννάκη διὰ τὴν Ἀργεντινὴν τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς προπεμφθεὶς ἀπὸ τοῦ Διεθνοῦς Ἀεροδρομίου τῆς Νέας Ὑόρκης ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Νύσσης καὶ τοῦ προσωπικοῦ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΩΝ) ΠΟΛΕΩΣ

Καθ' ἃ ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὰς ἐφημερίδας τῆς Κων) πόλεως, ἡ Ἱ. Σύνοδος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου συνελθοῦσα ἐσχάτως ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. κ. Ἀθηναγόρα συνεζήτησε ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς πληρώσεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Θρόνου τῆς Κρήτης. Γενομένης κανονικῆς ψηφοφορίας Μητροπολίτης Κρήτης ἀνεδείχθη ὁ Ἐπίσκοπος Εὐγένιος Ψαλιδάκης, ἀπόφοιτος τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Χάλκης, διακρινόμενος διὰ τὴν δραστηριότητα, τὴν εὐσέβειαν καὶ τὴν πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν Πατρίδα ἀφοσίωσιν. Κατὰ τὴν ἰδίαν συνεδρίασιν ἀπεφασίσθη ἡ ἐκλογὴ βοηθοῦ Ἐπισκόπου τοῦ ἐν Παρισίοις Ἐξάρχου τοῦ Πατριαρχείου ἐπὶ τῆς Ρωσσικῆς Διασπορᾶς τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης.

Ἡ δημοσιευθεῖσα εἴδησις περὶ διχοτομίας τῆς Μητροπόλεως Δέρκων δὲν ἔχεται ἀληθείας. Ληφθεῖσα ὑπὸ τοῦ Συνδικάτου τῶν Θρησκευτικῶν Νέων ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ περιοδικόν μας. Καθ' ἃ ὅμως δημοσιεύουν αἱ ἐν Κων) πόλει ἐφημερίδες, Μητροπολίτης ὁλοκλήρου τῆς Ἐπαρχίας Δέρκων ἐξελέγη ὁ Ἰμβρου Ἰάκωβος, τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Προύσης κ. Πολυκάρπου παραιτηθέντος ὡς ὑποψηφίου διὰ νὰ μὴ χωρισθῇ ἡ Ἐπαρχία.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐξετάζει διαφόρους ἐκθέσεις ἐκ διαφόρων μερῶν ἀποσταλείσας μεθ' ὧν καὶ τὰς ἀναφερομένας εἰς τὸ ζήτημα τῶν ἐν Ἀμερικῇ Οὐκρανῶν καὶ Καρπαθορρώσσων.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ Ἱ. Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος συνεκροτήθη συμφώνως πρὸς τὰς ἰσχυούσας διατάξεις. Ἀπεχώρησαν οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολῖται Σάμου, Ἠλείας, Φωκίδος, Ἐλασσῶνος, Κορινθίας, Ἀλεξανδρουπόλεως καὶ ἐκλήθησαν ἀντ' αὐτῶν ἐκ μὲν τῆς Πα-

λαιᾶς Ἑλλάδος οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολῖται Μεσσηνίας Χρυσόστομος, Παροναξίας Ἀμβρόσιος καὶ Θήρας Σπυρίδων, ἐκ δὲ τῆς Ν. Ἑλλάδος οἱ Σεβασ. Μητροπολῖται Δρυϊνουπόλεως Δημήτριος, Πρεβέζης Ἀνδρέας, Ἐδέσης καὶ Πέλλης Παντελεήμων ἀντὶ τοῦ Καστορίας, κωλυομένου.

Καθ' ἃ ἀναγράφει ἡ Ἐκκλησία, ἡ Ἱ. Σύνοδος δι' ἐγκυκλίου αὐτῆς παρεκάλεσε τοὺς σεβασμιωτάτους Ἱεράρχας ὅπως ἀνεύρωσι καὶ ἀποστείλωσι ἕνα ἢ δύο ὑποτρόφους εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Θεολογικὸν Οἰκοτροφεῖον πρὸς παρακολούθησιν θεολογικῶν σπουδῶν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν. Ἐξ ἀποφάσεως τῆς Ἱ. Συνόδου παρετάθη ἐπὶ ἓν ἑξάμηνον ἡ παραμονὴ ὡς Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τοῦ Καθηγητοῦ κ. Β. Βέλλα.

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. Σπυρίδων προήδρευσε τῆς συνεδρίας τῆς ἐπιτροπῆς διὰ τὰς ἑορτὰς τοῦ Ἀποστόλου Παύλου. Συνεζητήθησαν μεταξὺ ἄλλων καὶ αἱ δυνατότητες μουσικῆς συνθέσεως ἐπὶ τοῦ θέματος «Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἐν Ἀθήναις». Ἀπενεμήθη πρὸς τὴν Α. Μακαριότητα τὸ μετάλλιον τῶν ἐξαιρέτων πράξεων διὰ τὴν δρᾶσιν αὐτοῦ κατὰ τὴν πολεμικὴν περίοδον.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

Τὴν Κυριακὴν τῆς Πεντηκοστῆς ὁ Πατριαρχικὸς Ἐπίτροπος Σεβ. Μητροπολίτης Σεβαστείας κ. Ἀθηναγόρας, ἀκολουθούμενος ὑπὸ μελῶν τῆς Ἱ. Συνόδου καὶ τῆς Ἁγιοταφικῆς Ἀδελφότητος, συνελειτούργησε μετὰ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ Πατριάρχου τῆς Μόσχας ἐν τῷ Ρωσσικῷ Μοναστηρίῳ. Τὸ συλλείτουργον τοῦτο ἂν καὶ καθιερωθὲν ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν προεκάλεσε σχόλια τοῦ τύπου, ὡς δῆθεν ἐνδεικτικὸν τῆς ἐπανασυνδέσεως τῶν σχέσεων τῶν δύο Πατριαρχείων καὶ τῆς συννενοήσεως αὐτῶν πρὸς δρᾶσιν κατὰ τῶν σχεδίων τῆς Ρωμαϊκῆς προπαγάνδας.

Ὁ παρεπιδημῶν ἐνταῦθα Ἀρχιμ. Ἀρτέμιος Σταματιάδης, ἄρτι διορισθεὶς Ἱερατ. Προϊστάμενος τῆς Βασιλικῆς τῆς Βηθλεέμ, ἀνεχώρησε κατευθυνόμενος εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, ἀποχαιρετήσας τὸν Σεβασμιώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀμερικῆς καὶ εὐχαριστήσας αὐτὸν διὰ τὴν ὑπὲρ τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων ἐγκύκλιον τὴν ἐκζητοῦσαν τὴν οἰκονομικὴν αὐτοῦ ἐνίσχυσιν.

ΡΩΣΣΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Καθ' ἃ ἀνέγραψε τὸ Δελτίον τῆς Οἰκουμενικῆς Κινήσεως, Ρῶσσοι πρόσφυγες καταφυγόντες εἰς Κίναν διὰ νὰ ἀποφύγουν τὰ δεινὰ τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1917, ἠναγκάσθησαν νὰ ἀναχωρήσουν ἐκ Κίνας ζητοῦντες καταφύγιον εἰς τὴν Αὐστραλίαν. Περὶ τὰς 14 ἐνορίαι ἔχουν ἤδη ἱδρυθῇ ἐν Αὐστραλίᾳ. Ἱερεῖς δὲν ὑπάρχουν εἰς ὅλας τὰς ἐνορίας, πλὴν ὅμως οἱ περιοδεύοντες προσπαθοῦν νὰ πληρώσουν τὰ κενά.

Ἐσχάτως ἀπενεμήθη εἰς τὸν Μητροπολίτην Νικόλαον, ὑπεύθυνον ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων τοῦ Πατριαρχείου τῆς Μόσχας, τιμητικὸν δίπλωμα τοῦ διδάκτορος τῆς Φιλοσοφίας ὑπὸ τοῦ ἐν Πράγᾳ τῆς Τσεχοσλοβακίας Πανεπιστημίου τοῦ Χούς. Ἐν συνεντεύξει του πρὸς τοὺς δημοσιογράφους, ὁ Σεβασμιώτατος ὡμίλησε περὶ τῆς ἐν Ρωσσίᾳ ἐλευθερίας τῆς θρησκείας χαρακτηρίσας αὐτὴν ὡς πλήρη.

Ἑωρτάσθη ἐν Παρισίοις ἡ εἰκοσιπενταετία τῆς Θεολογικῆς Ἀκαδημίας τῆς Ρωσσικῆς Διασπορᾶς τῆς ὁποίας διευθυντὴς εἶναι ὁ Ἐπίσκοπος Κατάνης Κασσιανός, ὑπαγόμενος εἰς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον. Συγχαρητήρια γράμματα ἐπὶ τῷ ἑορτασμῷ ἀπεστάλησαν ὑπὸ διαφόρων Ἐκκλησιαστικῶν Ἀρχηγῶν, μεθ' ὧν καὶ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Θυατείρων κ. Γερμανοῦ.

Καθ' ἃ ἀναγράφει τὸ Δελτίον τῆς Οἰκουμενικῆς Κινήσεως μία νέα ἐξ Ἀνατολικῆς Πρωσσίας ἠθέλησε νὰ ὑπανδρευθῇ νέον τινὰ ἀνήκοντα εἰς τὴν Κομμουνιστικὴν Ὀργάνωσιν τῆς Νεολαίας Κομσομόλ. Ἡ θέλησις αὕτη τῆς νέας ἐθεωρήθη ὑπὸ τοῦ σοβιετικοῦ ἀρχηγοῦ ὡς «νεανικὸν ἔγκλημα». Ὁ μνηστὴρ αὐτῆς ἐνδιαφερόμενος νὰ μάθῃ τὰς ἐπισήμους ἀπόψεις ἐπὶ τῆς τελέσεως γάμου ἐν Ἐκκλησίᾳ ἠρώτησε τὴν σοβιετικὴν ἐφημερίδα Κομσομολοσκάγια Πράβδα ἂν εἶναι σύμφωνος μὲ τὴν Σταλινικὴν Κομμουνιστικὴν Ὀρθοδοξίαν ἡ τέλεσις γάμου ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ. Ἡ ἐφημερὶς ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ ἔδωκε τὴν κάτωθι ἀπάντησιν τῇ 21ῃ Μαρτίου:

«Οἱ μπολσεβῖκοι ὑποστηρίζουν τὴν ἐπιστήμην, ἀλλ' ἡ θρησκεία ἀντιτίθεται πρὸς τὴν ἐπιστήμην. Διὰ τοῦτο τὸ Κομμουνιστικὸν Κόμμα ἤρχισε καὶ ἐξακολουθεῖ τὴν προπαγάνδαν τῆς ἐπιστημονικῆς γνώσεως κατευθυνομένην κατὰ παντὸς εἴδους θρησκευτικῆς δεισιδαιμονίας. Ἡ Κομμουνιστικὴ Νεολαία ἡ ὁποία βοηθεῖ τὸ Κόμμα μεταδίδει εἰς τοὺς νέους καὶ τὰς νέας τὴν Μαρξικο-λενικὴν Φιλοσοφίαν.

«Εἶναι φανερὸν ὅτι αἱ θρησκευτικαὶ πεποιθήσεις εἶναι ξέναι πρὸς τὰς πεποιθήσεις καὶ τὰς γνώμας μας καὶ οὐσιωδῶς ἀντιτάσσονται πρὸς τὸ ἔργον τῆς Κομμουνιστικῆς παιδείας. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἡ Κομμουνιστικὴ Νεολαία ὑποχρεώνει τὰ μέλη της νὰ πολεμήσουν κατὰ τῶν θρησκευτικῶν προλήψεων.

«Σύ, πεπεισμένος ἄθεος, μπορεῖς νὰ σκεφθῇς ὅτι ἂν νυμφευθῇς εἰς τὴν Ἐκκλησίαν χωρὶς νὰ ἀλλάξῃς τὰς πεποιθήσεις σου, δὲν διαπράττεις σοβαρὰν παραβίασιν τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Κομμουνιστικῆς Νεολαίας; Τοιαύτη διαγωγὴ ἀντίκειται πρὸς τὸ Καταστατικὸν τοῦτο. Ἀντιτίθεται πρὸς τὰ ἤθη τοῦ Κομμουνισμοῦ καὶ εἶναι ἀσυμβίβαστος μὲ τὰ προσόντα καὶ τὸν τίτλον τῶν μελῶν τῆς Κομμουνιστικῆς Νεολαίας.

«Ὑπάρχουν μερικοὶ νέοι εἰς τὴν χώραν μας ποὺ ζοῦν ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῶν θρησκευτικῶν προλήψεων. Πηγαίνουν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, λαμβάνουν μέρος εἰς θρησκευτικὰς τελετάς, δέχονται τὰς ὑπηρεσίας τῶν μάγων καὶ πιστεύουν εἰς διάφορα θαύματα. Εἶναι ἀνάγκη νὰ συνεχισθῇ μεθ' ὑπομονῆς ἡ ἐργασία τῆς ἑρμηνείας διὰ νὰ πεισθοῦν περὶ τῆς ἀνοησίας καὶ

τῆς δεισιδαιμονίας τῶν προλήψεων τούτων.

«Τί θὰ νομίζουν οἱ νέοι ὅταν θὰ μάθουν ὅτι δὲν κατώρθωσες νὰ ἀλλάξῃς τὰς πεποιθήσεις τῆς μελλούσης συζύγου σου ἢ νὰ τῆς ἐξηγήσῃς ὅτι παρεδρόμησε καὶ ὅτι σὺ κατεπάτησες τὰς ἀρχάς σου καὶ ἐπῆγες εἰς τὴν Ἐκκλησίαν; Θὰ εἴπουν: Αὐτὸς δὲν εἶναι ἀληθινὸ μέλος τῆς Κομσομόλ.»

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Δυνάμει χρηματικῆς δωρεᾶς ἐκ 250 χιλιάδων δολλ. τοῦ κ. JOHN ROCKFELLER τὸ Κεντρικὸν Συμβούλιον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐκκλησιῶν ἠγόρασε εἰς τὸ Σελινὺ τῆς Ἑλβετίας μεγάλην οἰκίαν, ἡ ὁποία μέχρι τοῦδε ἐχρησιμοποιεῖτο ἐπὶ ἐνοικίῳ διὰ τὴν στέγασιν τοῦ Ἰνστιτούτου Οἰκουμενικῶν Σπουδῶν. Τὸ 1945 ὁ ἴδιος ἐδώρησε ἓν ἑκατομμύριον διὰ τὴν ὀργάνωσιν τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐκκλησιῶν. Τὸ Ἰνστιτοῦτον σκοπὸν ἔχει κατὰ τὸν ἐν Ἀμερικῇ Γραμματέα τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου «νὰ κατατοπίσῃ τοὺς Χριστιανούς, ἐπιστήμονας καὶ ἐπιχειρηματίας, πῶς νὰ ἐφαρμόσουν ἀποτελεσματικῶς τὰς ἰδέας καὶ τὰ ἰδεώδη τοῦ Εὐαγγελίου.»

ΡΩΜΑΪΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Καθ' ἃ ἀναγράφουν αἱ ἐφημερίδες, ἡ Α. Α. ὁ Πάπας ὁ 12ος ἀναγνωρίσας τὴν σπουδαιότητα τῶν ὑπὸ τὴν Βασιλικὴν τοῦ Ἁγίου Πέτρου γενομένων ἀνασκαφῶν καθηγίασεν Ἀλτάριον ἐπὶ τάφου ὁ ὁποῖος θεωρεῖται ὑπὸ τῶν Ἀρχαιολόγων ὅτι εἶναι ὁ τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου.

Καθ' ἃ ἐδημοσίευσεν ὁ Ρωμαῖος Παρατηρητής, δὲν ἐδόθη εἰσέτι ἡ ἔγκρισις τοῦ Βατικανοῦ πρὸς τοὺς Καθολικοὺς Ἐπισκόπους τῆς Πολωνίας ὅπως συνάψουν συμφωνίαν μετὰ τῆς Κομμουνιστικῆς Κυβερνήσεως τῆς Βαρσοβίας, ζητούσης παντοιοτρόπως νὰ ἀφαιρέσῃ πάντα τὰ δικαιώματα τῆς Ρωμαϊκῆς Ἐκκλησίας ἐπὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ νὰ ἀκυρώσῃ τοὺς τίτλους τῶν περιουσιῶν τῶν Καθολικῶν ἱδρυμάτων.

Ἡ ἐν Οὐγγαρίᾳ κατάστασις τῆς Ρωμαϊκῆς Ἐκκλησίας διηνεκῶς ἐπιδεινοῦται λόγῳ τῶν μέτρων τὰ ὁποῖα λαμβάνει ἡ Κομουνιστικὴ Κυβέρνησις τῆς Βουδαπέστης. Ὁ κ. Ἰωσὴφ Ρεβάϊ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας εἰς τὴν ὑπ' αὐτοῦ ἐκδιδομένην ἐφημερίδα κατηγορεῖ τοὺς Καθολικοὺς Ἐπισκόπους ὡς ἀντιδρῶντας εἰς τὰς προσδευτικὰς προσπαθείας τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἀπειλεῖ τὴν κατάργησιν τοῦ δικαιώματος τοῦ Βατικανοῦ νὰ ἐκλέγῃ καὶ νὰ διορίζῃ τοὺς Ἐπισκόπους τοῦ Κράτους.

Ὁ ἐν Ρουμανίᾳ Γενικὸς Ἀντιπρόσωπος τοῦ Βατικανοῦ Σεβασμιώτατος Λουΐγκι Βόγγα συνελήφθη καὶ ἐφυλακίσθη. Διὰ τοῦ θανάτου τοῦ Ἐπισκόπου Καισαριουπόλεως, ἐπιτρόπου τῆς Ἐπαρχίας Ἰασίου, ἀφέθησαν τρία ἑκατομμύρια Καθολικῶν ἄνευ Ἐπισκοπικῆς ἐπιστασίας. Ἡ φυλάκισις τοῦ Ἐπισκόπου Βόγγα ἐχαρακτηρίσθη ὑπὸ τοῦ Βατικανοῦ ὡς ἔνδειξις τοῦ φοβεροῦ διωγμοῦ τὸν ὁποῖον διεξάγουν οἱ Κομμουνισταὶ τῆς Ρουμανίας κατὰ τῆς Ρωμαϊκῆς Ἐκκλησίας. Ἕνδεκα ἐν ὅλῳ Ἐπίσκοποι αὐτῆς ἐφυλακίσθησαν.

Ἡ πρότασις τοῦ Κράτους τοῦ Ἰσραὴλ ὅπως δεχθῇ τὴν ἐπικυριαρχίαν τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν ἐπὶ τῶν Ἁγίων Τόπων εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ ἀντὶ τῆς διεθνοποιήσεως αὐτῶν ἀπερρίφθη ὑπὸ τοῦ Βατικανοῦ ὡς ἀνεπαρκής, τοῦ Πάπα ἐπιμένοντος ὅπως πραγματοποιηθῇ ἡ ἀπόφασις τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν περὶ διεθνοποιήσεως τῆς Ἱερουσαλήμ. «Μόνον διὰ τῆς διεθνοποιήσεως θὰ περιφρουρηθῇ ἡ Ἁγία Πόλις ἀπὸ τὰς πολιτικὰς περιπλοκάς.»

ΠΡΟΤΕΣΤΑΝΤΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Ὁ Λουθηρανὸς Ἐπίσκοπος τῆς Βουδαπέστης Λάϊος Ὀρντὰς φυλακισθεὶς διότι ἐθεωρήθη ὑπὸ τῶν Κομμουνιστῶν ὡς συνεννοούμενος μετὰ ξένων Δυνάμεων καὶ ὡς κατέχων ξένον νόμισμα «ἀδήλωτον», ἐπισήμως ἀπεφυλακίσθη, τῆς Κυβερνήσεως ἐπιτυχούσης τὴν ἀπὸ μέρους τῶν Λουθηρανῶν τῆς Οὐγγαρίας καθαίρεσιν αὐτοῦ. Διὰ τὴν πρᾶξιν ταύτην διεμαρτυρήθησαν πολλαὶ Προτεσταντικαὶ Ἐκκλησίαι καὶ δὴ ὁ προεδρεύων Ἐπίσκοπος τῶν Λουθηρανῶν ἐν Σουηδίᾳ.

Αἱ Προτεσταντικαὶ Ἐκκλησίαι τῆς ὑπὸ τὴν Ρωσσικὴν κυριαρχίαν Ἀνατολικῆς Γερμανίας διεμαρτυρήθησαν ἐντόνως διὰ τὸ ἀντίθεον μέτρον τῆς Κυβερνήσεως, ἡ ὁποία διατάσσει τοὺς διδασκάλους νὰ διδάσκουν τοὺς μαθητάς των ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς οὐδέποτε ἔζησε καὶ ὅτι δὲν ὑπάρχει Θεός. Ἡ συγκινητικὴ διαμαρτυρία ἀναφέρει ὅτι μέλη τῶν Ἐκκλησιῶν ζητοῦν ἀπὸ τοὺς Πάστορας βοήθειαν. «Βοηθήσατέ μας διότι πιεζόμεθα νὰ δεχθῶμεν πράγματα τὰ ὁποῖα ἐν ἀληθείᾳ ἀδυνατοῦμεν νὰ δεχθῶμεν ὡς ἀληθῆ. Ἀναγκαζόμεθα νὰ συμμετέχωμεν εἰς πράγματα ποὺ ἡ συνείδησίς μας δὲν μᾶς ἐπιτρέπει. Πρέπει νὰ ἐγκρίνωμεν ἀποφάσεις αἱ ὁποῖαι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐγκριθοῦν.» Ὁ Ἐπίσκοπος Ντιμπέλιους εἶπε ὅτι ἐνενήκοντα τοῖς ἑκατὸν ἐκ τῶν δεκαοκτὼ ἑκατομυρίων πληθυσμοῦ τῆς Ἀνατολικῆς Γερμανίας ἐπιέσθησαν νὰ δεχθοῦν τὴν ἰδεολογίαν τοῦ Κομουνισμοῦ. Ὁ πρωθυπουργὸς Γκρότενβολντ ἐχαρακτήρισε τὴν διαμαρτυρίαν ταύτην ὡς προσβολὴν κατὰ τοῦ Καταστατικοῦ, ὡς παράνομον πρᾶξιν.

Ἡ Ἀγγλικανικὴ Ἐκκλησία ἔχουσα ὑπ' ὄψιν ἀπόφασιν τοῦ Συνεδρίου Λάμπεθ ἤρχισε ἐκδίδουσα κοινὸν περιοδικὸν δι' ὅλας τὰς ἀδελφὰς αὐτῆς Ἐκλησίας. Τὸ περιοδικὸν τοῦτο ἤρχισε κυκλοφοροῦν καὶ τιτλοφορεῖται PAN-ANGLICAN. Ἐπίσης ἐντὸς ὀλίγου θὰ ἀρχίσῃ ἡ λειτουργοῦσα ἐν Κανταβρυγίᾳ μεγάλη Θεολογικὴ Σχολή, ἡ ὁποία θὰ θεωρῆται ὡς ἡ ἐπίσημος Θεολογικὴ Σχολὴ ὅλων τῶν ἀνὰ τὸν κόσμον Ἀγγλικανικῶν Ἐκκλησιῶν.

Ὁ ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ Ἐπίσκοπος Γκίλμπερτ λόγῳ ὁρίου ἡλικίας, παραιτεῖται τὸν προσεχῆ Αὔγουστον. Εἰς ἀντικατάστασιν αὐτοῦ ἐξελέγη ἀπὸ μηνῶν ὁ βοηθὸς αὐτοῦ Ἐπίσκοπος Ντόνεγκαν. Βοηθὸς Ἐπίσκοπος εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ Ντόνεγκαν καὶ ἐξελέγη ὁ Ἐπίσκοπος τοῦ Πόρτο Ρίκο Σεβασ. Μπόϊντον.

Ο ΠΑΥΛΟΣ ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ ΠΑΤΕΡΑΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελ. 11)

χεν; "Οτι δὲ ἐξ ἐπιτηδεύματος λαμπρὸς ἦν, καὶ τοῦτο ὁ μαθητὴς αὐτοῦ δείκνυσι λέγων ὅτι «ἔμεινε πρὸς Ἀκύλαν». Οὐκ ἀπὸ προγόνων ἐπίσημος. Πῶς γάρ, τοιοῦτον ἐπιτήδευμα ἔχων; Οὐκ ἀπὸ πατρίδος, οὐκ ἀπὸ ἔθνους. Ἀλλ' ὅμως ἐλθὼν εἰς μέσον καὶ φανεὶς μόνον, πάντα ἐτάραξε τὰ τῶν ἐναντίων, πάντα συνέχεε, καὶ καθάπερ πῦρ εἰς καλάμην ἐμπεσὸν καὶ χόρτον, οὕτω κατέκαυσε τὰ τῶν δαιμόνων, καὶ εἰς ἅπερ ἐβούλετο, πάντα μετέστησε. Καὶ οὐ τοῦτο μόνον ἐστὶ τὸ θαυμαστόν, ὅτι αὐτὸς τοιοῦτος ὢν τοσαῦτα ἴσχυσεν, ἀλλ' ὅτι καὶ οἱ πλείους τῶν μαθητευομένων πένητες, ἰδιῶται, ἀπαίδευτοι, λιμῷ συζῶντες, ἄσημοι ἐξ ἀσήμων. Καὶ ταῦτα καὶ αὐτὸς κηρύττει, καὶ οὐκ αἰσχύνεται λέγων αὐτῶν τὴν πενίαν· μᾶλλον δὲ οὐδὲ προσαιτῶν ὑπὲρ αὐτῶν. «Πορεύομαι γάρ, φησίν, εἰς Ἱερουσαλὴμ διακονῶν τοῖς ἁγίοις» καὶ πάλιν «κατὰ μίαν σαββάτων ἕκαστος ὑμῶν παρ' ἑαυτῷ τιθέτω θησαυρίζων ὅ,τι ἂν εὐοδῶται· ἵνα μὴ ὅταν ἔλθω, τότε λογίαι γίνωνται».... «Πρῶτος ἁπάντων ὢν τῶν δικαίων, πρῶτον ἑαυτὸν τῶν ἁμαρτωλῶν ἔλεγεν εἶναι... Ἡ οὐρανομήκης ἐκείνη ψυχή, ὁ τῶν ἐθνῶν διδάσκαλος, ἡ γλῶττα τῆς οἰκουμένης.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΤΗΣ Ι. ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ

Ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ τῇ 19 Μαΐου 1950

Πρὸς τοὺς Εὐλαβ. Ἱερατ. Προϊσταμένους καὶ τὰ Ἐντιμ. Διοικ. Συμβούλια τῶν Κοινοτήτων τῆς Ἑλλ. Ἀρχιεπισκοπῆς Β. καὶ Ν. Ἀμερικῆς.

Ἀγαπητοί,

Εἶναι γνωστὴ εἰς ὅλους ἡ μεγάλη ὀργάνωσις CARE καὶ τὸ εὐεργετικὸν αὐτῆς ἔργον κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη δι' ὅλα τὰ ἔθνη, ἰδιαιτέρως ὅμως διὰ τὴν ἀγαπητήν μας Ἑλλάδα. Ἀπὸ τῆς 6ης Αὐγούστου 1946 μέχρι τοῦ Μαρτίου 1950 ἔχουν σταλῇ εἰς Ἑλλάδα ἐν ὅλῳ 81,387 δέματα τροφίμων καὶ ἱματισμοῦ, χωρὶς νὰ ἔχῃ παύσει τὸ φιλανθρωπικὸν αὐτὸ ἔργον μέχρι τῆς σήμερον.

Ἡ ἀφιλοκερδὴς ὀργάνωσις CARE ὀργανώνει τὴν ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ἀπὸ τῆς 4ης Ἰουνίου μέχρι τῆς 11ης Ἰουνίου ἐ. ἔ. μὲ κύριον σκοπὸν τὴν συλλογὴν χρημάτων διὰ τὴν ἀποστολὴν δεμάτων εἰς τοὺς ἐν Ἑλλάδι δεινοπαθοῦντας ἀδελφούς. Τὰ δέματα ταῦτα θὰ ἀποστέλλωνται πρὸς τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος Κον Σπυρίδωνα καὶ θὰ διανέμωνται ὡς οὗτος οἶδεν.

Ἡ προσπάθεια αὕτη, γνωστὴ ὡς THE ARCHBISHOP—CARE FUND FOR GREECE, ἔχει τὸ κέντρον της εἰς τὴν Ἱερὰν ἡμῶν Ἀρχιεπισκοπήν, 10 E. 79th St., N. Y. C., ὅπου δέον νὰ ἀποστέλλωνται καὶ αἱ χρηματικαὶ δωρεαί. Τὸ Γραφεῖον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῆς ὀργανώσεως CARE θὰ ἀναλάβῃ τὴν εὐθύνην τῆς διεξαγωγῆς τῆς ὑπηρεσίας ταύτης.

Ἀποστέλλομεν ὑμῖν, δι' ἰδιαιτέρου δέματος, φακέλλους συμμετοχῆς καὶ παρακαλοῦμεν ὅπως ὁμιλήσητε διὰ τὸ ἔργον τοῦτο ἐπ' Ἐκκλησίας, προτρέψητε τοὺς Χριστιανοὺς νὰ συμμετάσχωσιν ὁλοθέρμως οἱ ἴδιοι καὶ νὰ λάβωσι, πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως ἐκ τοῦ Ἱ. Ναοῦ, καὶ ἄλλους φακέλλους διὰ νὰ διανείμωσιν αὐτοὺς καὶ μεταξὺ τῶν Ἀμερικανῶν φίλων των διὰ νὰ βοηθήσωσι καὶ αὐτοί.

Μὲ τὴν βεβαίαν ἐλπίδα ὅτι ὁ ἱερὸς αὐτὸς σκοπὸς θὰ πραγματοποιηθῇ καὶ θὰ συντελέσητε καὶ ὑμεῖς εἰς τὴν ἐπιτυχίαν, σᾶς εὐχαριστοῦμεν ἐκ τῶν προτέρων καὶ διατελοῦμεν

Διάπυρος εὐχέτης πρὸς Κύριον,

† Ο ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΜΙΧΑΗΛ

ΠΑΥΛΟΣ ΚΑΙ ΝΕΟΤΗΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 7ης σελίδος)

στιν τῶν Χριστιανῶν καὶ τὴν ἀγάπην μεταξύ των· γράφει ἐπιστολάς, κλαίει διὰ τοὺς ἀμετανοήτους· προσεύχεται διὰ τὴν ἐπιστροφὴν εἰς Χριστὸν ὅλων τῶν Ἐθνικῶν καὶ Ἰουδαίων· ἀγρυπνεῖ διδάσκων, ἐνθαρρύνων καὶ παρηγορῶν· φυλακίζεται, δέρεται, διώκεται, κινδυνεύει, ταπεινώνεται ὅσον ἠμπορεῖ νὰ φαντασθῇ κανείς. "Ολος διὰ τὸν Χριστὸν καὶ ὅλα διὰ τὸν Χριστόν, ποὺ τὸν ἔσωσε καὶ ἠλευθέρωσεν ἀπὸ τὸ σκότος τοῦ μίσους, τῆς κακίας, τῆς ἐχθρότητος. Διὰ τὸν Χριστόν, ποὺ μόνος Αὐτὸς ἠμπορεῖ νὰ δώσῃ περιεχόμενον καὶ νόημα εἰς τῶν ἀνθρώπων τὴν ζωήν. Ἀγαπητοὶ νέοι, μελετᾶτε πάντοτε τὴν ζωὴν καὶ τὴν δρᾶσιν τοῦ Παύλου. Διδεχθῆτε καὶ μάθετε ἀπὸ αὐτὴν ὅτι δὲν εἶναι τὰ πολλὰ γράμματα, οὔτε τὰ διπλώματα, ποὺ θὰ σᾶς κάμουν ἀνθρώπους ὠφελίμους καὶ χρησίμους διὰ τοὺς ἑαυτούς Σας, τοὺς ἰδικούς Σας καὶ τὴν κοινωνίαν καὶ Πατρίδα. «Τὰ πάντα δύναμαι ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντί με Χριστῷ». Τὰ πάντα καὶ Σεῖς, τὰ καλά, τὰ ὠφέλιμα, τὰ εὐεργετικὰ καὶ τὰ σωτήρια θὰ ἠμπορέσετε νὰ κατορθώσετε ἂν γνωρισθῆτε μὲ τὸν Χριστόν, ποὺ πάντα ζῇ καὶ εὑρίσκεται πλησίον καὶ ἐντὸς τοῦ καθενὸς ἀπὸ ἡμᾶς. Μακρὰν τοῦ Χριστοῦ μόνον ἀποτυχίας θὰ ἔχετε εἰς τὴν ζωήν Σας. Μακρὰν τοῦ Χριστοῦ τὸ ὄνειδος καὶ ἡ καταισχύνη θὰ εἶναι ὁ κλῆρος Σας. Πλησίον τοῦ Χριστοῦ, μὲ τὸν Χριστὸν βοηθόν Σας μόνον ἐπιτυχίας θὰ ἔχετε, μόνον ἐπαίνους θὰ ἀκούετε, καὶ αἱ δοκιμασίαι δὲ θὰ σᾶς ὁδηγοῦν εἰς νίκας καὶ θριάμβους. «Τὰ πάντα δύναμαι ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντί με Χριστῷ».

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ

Εἰς τὴν Ἑλληνικὴν

ΤΑ 12 ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ καὶ Ο ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ ΘΡΗΝΟΣ.—Ὁ λόκληρος ἡ Ἱερὰ Ἀκολουθία τῆς ἑσπέρας τῆς Μ. Πέμπτης, Μ. Παρασκευῆς, Μ. Σαββάτου, καὶ ἡ Ἀνάστασις. Σελίδες 132, χαρτόδετον. 50c

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΨΙΣ καὶ ΤΑ ΑΓΙΑ ΠΑΘΗ.—Ἱ. Ἀκολουθίαι, Εὐαγγέλια, Ἀπόστολοι καὶ Ἑορταὶ ὅλου τοῦ ἔτους. Πασχάλια ἕως τὸ 1987. Ἔκδοσις Ἀθηνῶν, κομψῶς δεδεμένη, σελίδες 796, $3.00. Ἀμερικανικὴ ἔκδοσις, σελ. 520. ... $5.00

ΙΕΡΟΣ ΣΥΝΕΚΔΗΜΟΣ τοῦ Ὀρθοδόξου Χριστιανοῦ.—Περιέχει τὰς Ἐκκλησιαστικὰς Ἀκολουθίας τῶν Κυριακῶν καὶ Ἑορτῶν ὅλου τοῦ ἔτους καὶ αἰώνιον Πασχάλιον καὶ Κυριακοδρόμιον. Πολυτελὴς Ἀμερικανικὴ ἔκδοσις. Σελίδες 780. Χρυσόδετος, $5.00.

Η ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ, εἰς τὸ ἀρχαῖον ἐγκεκριμένον ὑπὸ τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας κείμενον. Τὰ 4 Εὐαγγέλια, Πράξεις Ἀποστόλων, Ἐπιστολαὶ Παύλου καὶ Καθολικαί, Ἀποκάλυψις, καὶ πίναξ περικοπῶν ἀναγινωσκομένων κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ Ἑορτάς. Πολυτελὴς Ἀμερικανικὴ ἔκδοσις. Σελίδες 620. Χρυσόδετος $5.50

Εἰς τὴν Ἑλληνικὴν καὶ Ἀγγλικήν

ΚΑΤΑΛΛΗΛΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΝΕΑΝ ΓΕΝΕΑΝ

Ἐκδόσεως Λονδίνου, μὲ μαῦρα καὶ κόκκινα γράμματα, Ἑλληνικὰ καὶ Ἀγγλικὰ εἰς ἀντιστοίχους σελίδας. Ὅλα σχήματος τσέπης, χρυσόδετα.

Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ. The Divine Liturgy of St. John Chrysostom. Ἐπίσης ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου καὶ Περικοπαὶ Ὀκτωήχου, Τριωδίου, Πεντηκοσταρίου καὶ Μηναίου. $3.00

Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ, ἤτοι, Ἀρραβῶνος καὶ Στεφανώματος. The Sacrament of Holy Matrimony ... $2.00

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΒΑΠΤΙΣΜΑΤΟΣ. The Sacrament of Holy Baptism. $2.00

ΤΟ ΕΥΧΕΛΑΙΟΝ. The Sacrament of Holy Unction. $2.00

Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ Μ. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ καὶ τῆς ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. The Services for the Holy Week and Easter Sunday. $4.00

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ. The Divine Liturgy of the Presanctified. $3.00

Ο ΑΚΑΘΙΣΤΟΣ ΥΜΝΟΣ καὶ ΤΟ ΜΙΚΡΟΝ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ. The Acathist Hymn and the Little Compline. $2.00

ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ, ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗ καὶ ΥΨΩΣΙΣ. Epiphany, Pentecost, Exaltation of the Cross. $2.00

ΔΙΔΑΚΤΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ ΔΙΒΡΗ ΔΙΑ ΜΙΚΡΟΥΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΥΣ

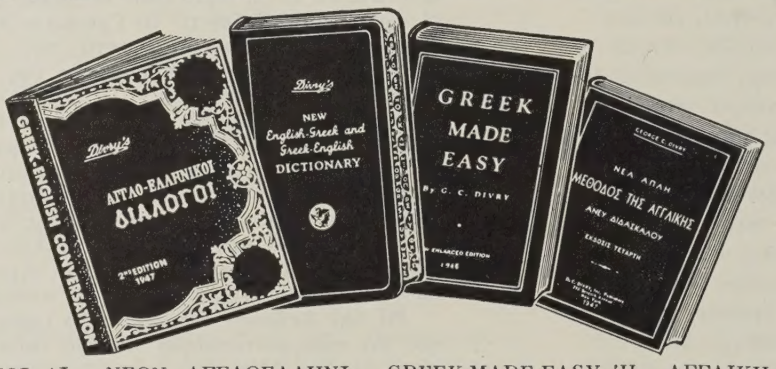

ΑΓΓΛΟΕΛΛΗΝΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ DIVRY. Ὁδηγὸς συνομιλίας Ἀγγλικῆς καὶ Ἑλληνικῆς, μὲ τὴν προφοράν, ἐπὶ παντὸς χρησίμου θέματος. Νέα Ἔκδοσις 1947, μὲ ἐπιστολογραφίαν. Σελ. 448, σχῆμα τσέπης. Χρυσόδετοι $2.50.

ΝΕΟΝ ΑΓΓΛΟΕΛΛΗΝΙΚΟΝ καὶ ΕΛΛΗΝΟΑΓΓΛΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ DIVRY. Τὸ νεώτατον, πληρέστατον καὶ πλέον ἀξιόπιστον λεξικόν. Ἔκδοσις 1948. Χρυσόδετον, μὲ εὑρετήρια $3.00. Μὲ δέρμα καὶ εὑρετήρια $4.00.

GREEK MADE EASY. Ἡ μόνη ἁπλῆ καὶ συγχρονισμένη μέθοδος πρὸς ἐκμάθησιν τῆς Ἑλληνικῆς, κατ' οἶκον ἢ ἐν Σχολείῳ, ὑπὸ Ἀμερικανῶν, μικρῶν ἢ μεγάλων. Third enlarged edition (1948), 192 pages. Cloth, $2.50.

ΑΓΓΛΙΚΗ ΜΕΘΟΔΟΣ Ἄνευ Διδασκάλου. Ἡ ἀρίστη πρὸς ἐκμάθησιν τῆς Ἀγγλικῆς ὑπὸ Ἑλλήνων. Προφορὰ ἀκριβεστάτη. Γλῶσσα ζωντανή. Κατάλληλος δι' ἀρχαρίους ἢ προχωρημένους. Ε΄ ἔκδ. 1949, μὲ 64 ἐπὶ πλέον σελ. $3.00

ΤΟ ΑΛΦΑΒΗΤΑΡΙΟΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΟΣ τῆς ΑΜΕΡΙΚΗΣ, Κωνσταντοπούλου, Τεῦχος Α΄. Τὸ πλουσιώτατον καὶ μεθοδικώτατον. Μὲ 64 πολυχρώμους εἰκόνας $1.00

ΤΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑΡΙΟΝ τοῦ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΟΣ τῆς Ἀμερικῆς, Κωνσταντοπούλου, Μέρος Β΄. Τὸ ἰδεῶδες Ἀναγνωστικὸν Α΄ ἢ Β΄ τάξεως, μὲ 42 πολυχρώμους εἰκόνας $1.00

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ Γ΄ ΤΑΞΕΩΣ «ΕΛΛΗΝ. ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ», Κωνσταντοπούλου. Μόλις ἐκδοθέν, εἰς ἐκλεκτὴν δημοτικήν, μὲ λεξιλογια, ποιήματα καὶ 70 ὡραιοτάτας εἰκόνας. Τιμᾶται $1.00

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ Δ΄ ΤΑΞΕΩΣ «ΤΑ ΠΑΤΡΙΚΑ ΜΟΥ ΠΑΛΑΤΙΑ», Ν. Βαβούδη. Τὸ μόνον ἐγκριθέν. Δ΄ ἔκδοσις. $1.00

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ. Πολυζωίδου. Ἔκδοσις Γ΄, 1945. Μὲ 100 ὡραίας εἰκόνας $1.00

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΚΑΙ ΝΕΩΤΕΡΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ. Πολυζωΐδου. Ἔκδοσις 1949. Μὲ πολλὰς εἰκόνας. $1.00.

ΔΙΔΑΚΤΙΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΙ. Πολυζωΐδου. Μικραὶ παιδικαὶ ἱστορίαι, παρμένα ἀπὸ τὴν ζωήν. Ὕφος ἁπλοῦν. Σελ. 160. $1.50.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ ΠΑΛΑΙΑΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ. Πολυζωΐδου. Νέα ἔκδοσις μὲ 26 μεγάλας εἰκόνας, προσευχάς, κλπ. $1.00

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ τῆς ΚΑΙΝΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ. Πολυζωΐδου. Μὲ διδάγματα, προσευχὰς καὶ πολλὰς ὡραίας εἰκόνας $1.00

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ. Πολυζωΐδου. Ἔκδοσις Β΄, μὲ πολλὰς εἰκόνας..... $1.00

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ. Δημητριάδου. Ἐκδοθεῖσα χάριν τῶν ἐδῶ Ἕλλην. σχολείων. $1.00

Η ΚΑΤΗΧΗΣΙΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΟΣ. Πολυζωΐδου. Ἡ διδασκαλία τῆς πίστεώς μας εἰς 100 εὔκολα μαθήματα. $1.00

CATECHISM OF THE EASTERN ORTHODOX CHURCH. A Sunday School Primer. By Bishop G. Polyzoides. $1.00

ΟΡΘΟΔΟΞ. ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΗ. Πολυζωΐδου. Ἐξηγεῖ μὲ εἰκόνας ὅσα τελοῦνται εἰς τοὺς ναούς μας. $1.00

Στέλλονται παντοῦ προπληρωμένα. C.OD. 30c ἐπὶ πλέον. Πωλοῦνται εἰς ὅλα τὰ βιβλιοπωλεῖα καὶ ἀπὸ τοὺς Ἐκδότας.

D. C. DIVRY, Inc., Publishers

293 SEVENTH AVE.
NEW YORK 1, N. Y.